

พระบาฮาอุลลาห์

หน้าปก
[Cover]

พระบาฮาอุลลาห์
[Bahá'ú'lláh]

English version

เว็บไซต์อย่างเป็นทางการ
ของชุมชนบาไฮประเทศไทย

[International Bahá'í Website
in English and other languages](#)

ศาสนาบาไฮ
[Bahá'í Faith]

สารบัญ
[Contents]

หน้าปก [Cover].....	1
พระบาฮาอุลลาห์ [Bahá'u'lláh].....	1
สารบัญ [Contents].....	2
บทนำ [Introduction].....	3
1 คำนำ [Preface].....	4
2 กำเนิดของการเปิดเผยพระธรรมครั้งใหม่ [Birth of a New Revelation].....	6
3 การถูกเนรเทศ [Exile].....	10
4 การประกาศพันธกิจในอุทยานเรชวาน [The Declaration in the Ridván Garden].....	15
5 ศาสนาของพระเจ้าไม่มีเปลี่ยนแปลง ["The Changeless Faith of God..."].....	18
6 พระผู้สำแดงองค์ของพระเจ้า [The Manifestation of God].....	23
7 อารยธรรมที่เจริญก้าวหน้าอยู่ตลอด ["An Ever-Advancing Civilization..."].....	26
8 ยุคของพระเจ้า [The Day of God]	29
9 การประกาศต่อกษัตริย์ทั้งหลาย [Announcement to the Kings]	33
10 การมาถึงดินแดนศักดิ์สิทธิ์ [Arrival in the Holy Land].....	38
11 ศาสนาในฐานะที่เป็นแสงสว่างและความมืด [Religion as Light and Darkness].....	42
12 สันติภาพของโลก [World Peace]	45
13 ไม่ใช่ความตั้งใจของเราเอง ["Not of Mine Own Volition"].....	47
14 พระปณิญาของพระเจ้ากับมนุษยชาติ [The Covenant of God with Humankind]	49

บทนำ [Introduction]

29 พฤษภาคม พ.ศ. 2535 (ค.ศ. 1992) เป็นวันครบรอบหนึ่งศตวรรษของการเสด็จขึ้นสู่อำนาจของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 แห่งประเทศไทยในฐานะที่เป็นชนชาติเดียวกัน และโลกเป็นบ้านเกิดเมืองนอนเดียวกัน ที่แถลงเป็นครั้งแรกต่อผู้นำทั้งหลายของโลกกว่าหนึ่งร้อยปีที่แล้ว และถูกพวกเขาปฏิเสธทันทีโดยไม่พิจารณา มาปัจจุบันนี้ได้กลายเป็นจุดรวมแห่งความหวัง ที่หนีไม่พ้นเสมอกันคือการล่มสลายของระบบศีลธรรมและสังคม ที่การประกาศเดียวกันนี้คาดการณ์ไว้อย่างชัดเจนนำพรันพรัง

โอกาสนี้เป็นกำลังใจให้แก่การตีพิมพ์คำนำอย่างย่อเกี่ยวกับชีวิตและผลงานของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว คำนำนี้ซึ่งเตรียมโดยคำขอของสภายุติธรรมสากลในฐานะผู้พิทักษ์ภารกิจระดับโลกที่ถูกผลักดันโดยเหตุการณ์ต่างๆ เมื่อศตวรรษก่อน เสนอมุมมองของความรู้สึกลับใจที่บาไฮศาสนิกชนทั่วโลกเพิ่งจินตนาการของโลกและเผ่าพันธุ์ของเรา

1

คำนำ

[Preface]

เมื่อสหัสวรรษใหม่ใกล้เข้ามา ความจำเป็นที่สำคัญยิ่งของมนุษยชาติคือการค้นหาวิธีทัศนที่เป็นเอกภาพเกี่ยวกับธรรมชาติของมนุษย์และสังคม เพราะในศตวรรษที่ผ่านมา การตอบสนองของมนุษยชาติต่อแรงผลักดันนี้ได้ขับเคลื่อนความปั่นป่วนวุ่นวายทางลัทธิตามติดกันมา ซึ่งได้เขย่าโลกของเราและเวลานี้ดูเหมือนจะหมดกำลังไปเอง การทุ่มเทใจให้แก่การดิ้นรนนี้แม้ว่าจะได้ผลที่น่าท้อใจ ก็ให้การยืนยันความล้าลึกของความจำเป็นดังกล่าว เพราะหากปราศจากความเชื่อมั่นร่วมกันเกี่ยวกับวิถีและทิศทางของประวัติศาสตร์ ก็เป็นเรื่องสุดจะนึกคิดได้ว่า จะวางรากฐานสำหรับสังคมโลกได้อย่างไร เพื่อให้มวลมนุษยชาติสามารถอุทิศตน

วิธีทัศนดังกล่าวคลี่ออกมาในธรรมลิขิตของพระบาฮาอุลลาห์ศาสดาพยากรณ์แห่งคริสต์ศตวรรษที่สิบเก้า ซึ่งอิทธิพลที่เติบโตใหญ่ของพระองค์เป็นพัฒนาการที่น่าทึ่งที่สุดในประวัติศาสตร์ศาสนาร่วมสมัย พระบาฮาอุลลาห์¹ ทรงประสูติในเปอร์เซียวันที่ 12 พฤศจิกายน พ.ศ. 2360 (ค.ศ. 1817) และเมื่อพระชนมายุ 27 ปี ทรงเริ่มภารกิจที่จับความสนใจและความจงรักภักดีที่ละน้อยของประชาชนหลายล้านคนที่มาจากทุกเชื้อชาติ วัฒนธรรม ชนชั้นและชาติบนโลกอย่างแท้จริง ปραกฏการณ์นี้หาจุดอ้างอิงให้เปรียบเทียบไม่ได้ในโลกร่วมสมัย แต่ออกจะสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงขั้นสุดยอดของทิศทางในอดีตร่วมกันของเผ่าพันธุ์มนุษย์ เพราะพระบาฮาอุลลาห์ทรงอ้างตนเป็นไม่น้อยกว่าพระผู้นำชาวของพระผู้เป็นเจ้าของยุคแห่งการบรรลุวุฒิภาวะของมนุษย์ เป็นพระผู้นำการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์มาซึ่งบรรลุปันธสัญญาที่ให้ไว้ในศาสนาทั้งหลายที่มาก่อน และจะก่อให้เกิดความแกร่งกล้าและพลังทางจิตวิญญาณสำหรับการประสานสามัคคีชนชาติทั้งหลายของโลก

ผลที่เกิดจากชีวิตและธรรมลิขิตของพระบาฮาอุลลาห์หากไม่มีอิทธิพลอื่นใด ก็ควรได้รับความสนใจอย่างจริงจังจากผู้ใดก็ตามที่เชื่อว่า ธรรมชาติของมนุษย์โดยมูลฐานนั้นคือจิตวิญญาณ และการจัดระบบโลกของเราที่จะมาถึงต้องมีลักษณะของสภาวะความเป็นจริงนี้ เอกสารอ้างอิงมิให้ตรวจตราทั่วไป เพราะเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ที่มนุษยชาติมีบันทึกรายละเอียดที่พิสูจน์ความจริงได้เกี่ยวกับกำเนิดของระบบศาสนาหนึ่งที่ยิ่งใหญ่และชีวิตของพระศาสดาผู้ก่อตั้ง ที่หาได้ง่ายเสมอกันคือบันทึกเกี่ยวกับการตอบสนองที่ศาสนาใหม่นี้ได้ปลุกขึ้น โดยการไหลพันขึ้นมาของ

¹ พระบาฮาอุลลาห์ (ความรุ่งโรจน์ของพระผู้เป็นเจ้าของ) มีพระนามแต่กำเนิดว่า ฮุสเซน อาลี ผลงานที่เชื่อถือได้เกี่ยวกับพันธกิจของพระบ๊อบและพระบาฮาอุลลาห์คือ *God Passes By* โดยท่านไซกี เอฟเฟนดี (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust 1987) สำหรับการศึกษาชีวิตของพระองค์ ดูได้จากหนังสือ *Bahá'u'lláh: The King of Glory* (Oxford: George Ronald, 1980) โดย Hassan Balyuzi ธรรมลิขิตต่างๆ ของพระบาฮาอุลลาห์ได้รับการวิจารณ์อย่างกว้างขวางในหนังสือ *The Revelation of Bahá'u'lláh* (Oxford: George Ronald, 1975), four volumes โดย Adib Taherzadeh

ประชาคมโลกที่สามารถอ้างได้อย่างชอบธรรมว่า เป็นตัวแทนขนาดย่อของเผ่าพันธุ์มนุษย์²

ในทศวรรษก่อนๆ ของศตวรรษนี้ พัฒนาการนี้ไม่ค่อยเป็นที่รู้จัก ธรรมลิขิตของพระบาฮาอุลลาห์ห้ามการชักชวนให้เปลี่ยนศาสนาอย่างรุนแรง ที่เคยใช้เผยแพร่ข่าวสารศาสนาจำนวนมากอย่างกว้างขวาง ยิ่งไปกว่านั้นความสำคัญลำดับต้นที่ประชาคมบาไฮให้การก่อตั้งกลุ่มต่างๆ ในระดับท้องถิ่นทั่วโลก ได้รับการกระจุกตัวกันขนาดใหญ่ของเหล่าสาวกแต่แรกเริ่มในประเทศใดๆ หรือการระดมทรัพยากรที่จำเป็นสำหรับการประชาสัมพันธ์ขนาดใหญ่ อาโนลด์ ทอยน์บี ด้วยความสนใจอย่างยิ่งต่อปรากฏการณ์ที่อาจแสดงถึงการโผล่ฟื้นขึ้นมาของศาสนาใหม่ที่เป็นสากล ให้ข้อสังเกตไว้ในปี พ.ศ. 2493 ถึง 2502 (ค.ศ. 1950 ถึง 1959) ว่าศาสนาบาไฮในเวลานั้นเป็นที่คุ้นเคยสำหรับผู้มีการศึกษาปานกลางชาวตะวันตกใกล้เคียงกับที่ศาสนาคริสต์เป็นที่คุ้นเคยสำหรับชนชั้นคล้ายกันในจักรวรรดิโรมันระหว่างคริสต์ศตวรรษที่สอง³

ไม่กี่ปีที่ผ่านมาเนื่องด้วยชุมชนบาไฮได้เพิ่มจำนวนอย่างรวดเร็วในหลายประเทศ สถานการณ์ได้เปลี่ยนแปลงอย่างน่าสะออดตา ที่จริงแล้วเวลานี้ไม่มีพื้นที่ใดในโลกที่แบบแผนชีวิตที่พระบาฮาอุลลาห์สอนไม่ได้กำลังฝังราก ความนับถือที่โครงการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมทั้งหลายของประชาคมบาไฮกำลังเริ่มได้รับจากแวดวงรัฐบาล แวดวงวิชาการ และแวดวงสหประชาชาติ ช่วยเพิ่มน้ำหนักให้แก่เหตุผลสำหรับการตรวจสอบอย่างปล่อยวางและจริงจัง ในเรื่องแรงผลักดันที่อยู่เบื้องหลังกระบวนการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่ไม่มีเหมือนในโลกของเราในแง่ต่างๆ ที่เป็นสาระสำคัญ

ไม่มีความไม่แน่นอนในธรรมชาติของแรงผลักดันที่ก่อกำเนิดนี้ ธรรมลิขิตของพระบาฮาอุลลาห์มีขอบเขตมหาศาลครอบคลุมเรื่องต่างๆ ตั้งแต่ประเด็นทางสังคม เช่น การรวมตัวกันทางเชื้อชาติ ความเสมอภาคระหว่างเพศ การลดอาวุธ ไปจนถึงปัญหาต่างๆ ที่มีผลต่อชีวิตที่เป็นแก่นแท้ของวิญญาณของมนุษย์ พระธรรมต้นฉบับจำนวนมากถูกลิขิตด้วยมือของพระองค์เอง นอกนั้นซึ่งบันทึกตามคำพูดของพระองค์และยืนยันโดยพระองค์เอง ถูกเก็บรักษาไว้อย่างประณีต แผนการแปลและตีพิมพ์อย่างเป็นระบบเป็นเวลาหลายทศวรรษ ทำให้ธรรมลิขิตของพระบาฮาอุลลาห์ที่คัดเลือกมาเป็นที่หาอ่านได้กว่าแปดร้อยภาษาสำหรับประชาชนทุกแห่งหน

² *Britanica Yearbook 1988* ระบุว่าถึงแม้บาไฮทั่วโลกมีจำนวนเพียงราวห้าล้านคน แต่บาไฮได้กลายเป็นศาสนาที่แพร่กระจายกว้างที่สุดในโลกถัดจากศาสนาคริสต์ ปัจจุบันมีธรรมสภาแห่งชาติ 155 แห่งในประเทศเอกราชและอาณาเขตใหญ่ๆ ของโลก และธรรมสภาที่ได้รับการเลือกตั้งกว่า 17,000 แห่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในระดับท้องถิ่น ประมาณว่าเป็นตัวแทนของ 2,112 สัญชาติและชนเผ่า

³ Arnold Toynbee, *A Study of History*, Vol. VIII (London: Oxford, 1954), p. 117

2

กำเนิดของการเปิดเผยพระธรรมครั้งใหม่

[Birth of a New Revelation]

พันธกิจของพระบาฮาอุลลาห์เริ่มต้นในคุกใต้ดินในเมืองเตหะรานในเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2395 (ค.ศ. 1852) แม้ว่าทรงประสูติในครอบครัวที่สูงศักดิ์ที่สามารถสวามิภักดิ์ บวชไปถึงราชวงศ์ที่เกรียงไกรของจักรพรรดิเปอร์เซียในอดีต พระองค์ก็ไม่ยอมรับตำแหน่งรัฐมนตรีในรัฐบาลที่เปิดให้พระองค์ และทรงเลือกที่จะอุทิศพลังงานให้แก่กิจกรรมต่างๆ ที่ส่งเสริมความผาสุกของเพื่อนมนุษย์แทน ซึ่งทำให้ทรงเลื่องชื่อในฐานะ “บิดาของคนยาก” ณ ต้นทศวรรษ พ.ศ. 2383 (ค.ศ. 1840) ชีวิตที่มีเอกสิทธิ์นี้กร่อนลงอย่างฉับไวหลังปี พ.ศ. 2387 (ค.ศ. 1844) เมื่อพระบาฮาอุลลาห์กลายเป็นหนึ่งในผู้สนับสนุนแนวหน้าของการเคลื่อนไหวที่จะเปลี่ยนวิถีประวัติศาสตร์ของประเทศของพระองค์

ต้นคริสต์ศตวรรษที่สิบเก้าเป็นช่วงเวลาแห่งการคาดหวังรอคอยพระเมสสิยาห์ในหลายดินแดน ด้วยวุ่นวายใจอย่างยิ่งต่อนัยต่างๆ ของการไต่สวนทางวิทยาศาสตร์และการพัฒนาอุตสาหกรรม ศาสนิกชนที่จริงจังจากหลายภูมิหลังศาสนาได้หันมาดุดมภ์ต่างๆ ของศาสนาของตน เพื่อจะทำความเข้าใจกับกระบวนการเปลี่ยนแปลงที่เร่งเร็วขึ้น ในยุโรปและอเมริกา กลุ่มต่างๆ เช่น เทมปรัลและมิลเลอไรท์ เชื่อว่าตนได้พบหลักฐานในคัมภีร์ต่างๆ ของศาสนาคริสต์ ที่สนับสนุนความเชื่อมั่นของตนว่าประวัติศาสตร์ถึงกาลปาวสานแล้ว และการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ใกล้แล้ว ความอลหม่านคล้ายกันอย่างเด่นชัดค่อยๆ ก่อตัวขึ้นมาในตะวันออกกลางรอบๆ ความเชื่อว่า การบรรลุคำพยากรณ์ต่างๆ ในคัมภีร์โบราณและความเชื่อของอิสลามจวนเจียนแล้ว

ในการเคลื่อนไหวเหล่านี้ของพวกที่เชื่อเกี่ยวกับสหสวรรค์แห่งพันธสัญญา ที่เราอารมณ์ที่สุดอย่างถึงขาคือการเคลื่อนไหวในเปอร์เซีย ซึ่งรวมจุดสนใจมาที่ตัวบุคคลและคำสอนของวณิชหนุ่มคนหนึ่งจากเมืองชีราซ ผู้เป็นที่รู้จักในประวัติศาสตร์ว่าพระบ๊อบ⁴ เป็นเวลาเก้าปีจากปี พ.ศ. 2387 ถึง 2396 (ค.ศ. 1844 ถึง 1853) ชาวเปอร์เซียทุกคนชั้นติดอยู่ในพายุแห่งความหวังและความตื่นเต้น ที่ถูกปลุกเร้าโดยการประกาศของพระบ๊อบว่า ยุคของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของจะมาถึงแล้ว และพระองค์เองคือพระศาสดาที่สัญญาไว้ในคัมภีร์ของอิสลาม พระองค์ทรงกล่าวว่า มนุษยชาติยืนอยู่ ณ ธรณีประตูของศักราชที่จะได้เป็นพยานต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างใหม่ในทุกลักษณะสำคัญของชีวิต สาขาวิชาใหม่ๆ ที่ยังไม่สามารถเข้าใจเวลานี้ จะทำให้เป็นไปได้แม้แต่เด็กในยุคใหม่ที่จะเหนือกว่านักวิชาการที่แก่วิชาที่สุดแห่งคริสต์ศตวรรษที่สิบเก้า เผ่าพันธุ์มนุษย์ถูกพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเรียกให้มาอำแขนรับการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ โดยการลงมือเปลี่ยนแปลงชีวิตทาง

⁴ พระบ๊อบ (ประตู่) มีพระนามแต่กำเนิดว่า ซียิด อาลี โมฮัมหมัด ทรงประสูติในเมืองชีราซ วันที่ 20 ตุลาคม พ.ศ. 2362 (ค.ศ. 1819)

ศีลธรรมและจิตวิญญาณของตน พันธกิจของพระองค์เองคือการตระเตรียมมนุษยชาติสำหรับเหตุการณ์ที่อยู่ใจกลางของพัฒนาการเหล่านี้ นั่นคือการเสด็จมาของพระผู้นำชาวสากลของพระผู้เป็นเจ้า “พระผู้ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าจะสำแดงให้เห็นชัด” ที่สาวกของทุกศาสนารอคอย ⁵

คำกล่าวอ้างนี้ได้ปลุกความไม่เป็นที่พอใจอย่างรุนแรงจากนักบวชมุสลิมผู้สอนว่า กระบวนการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์ได้สิ้นสุดลงแล้วที่พระโมฮัมหมัด และการกล่าวยืนยันใดๆ ที่ตรงกันข้ามเท่ากับเป็นการตีจากศาสนาซึ่งมีโทษถึงตาย ในไม่ช้าการประณามพระบ็อบโดยเหล่านักบวชได้การสนับสนุนจากบรรดาเจ้าหน้าที่ของรัฐเปอร์เซีย สาวกนับเป็นพันๆ ของศาสนาใหม่นี้มอดม้วยโดยการสังหารหมู่อย่างโหดเหี้ยมต่อเนื่องกันเป็นลำดับอย่างสยดสยองทั่วประเทศ และพระบ็อบถูกประหารชีวิตต่อหน้าสาธารณชนในวันที่ 9 กรกฎาคม พ.ศ. 2493 (ค.ศ. 1850) ⁶ ในยุคที่โลกตะวันตกเข้ามาเกี่ยวพันกับโลกตะวันออกเพิ่มขึ้น เหตุการณ์เหล่านี้ได้ปลุกเร้าความสนใจและความเห็นอกเห็นใจในแวดวงผู้มีอิทธิพลชาวยุโรป ความประเสริฐของชีวิตและคำสอนของพระบ็อบ วิรกรรมของสาวกทั้งหลายของพระองค์ และความหวังต่อการปฏิรูปขั้นมูลฐานที่พวกเขาจุดขึ้นมาในดินแดนที่มีดমন ได้เป็นแรงที่ทรงพลังที่ดึงดูดบุคคลเด่นดังอย่าง เอเนส เรแนน, ลีโอ โทลสตอย ไปจนถึง ซาราห์ เบอนฮาร์ท และ คอมเท เดอโกบาโน ⁷

เพราะความเด่นในการปกป้องศาสนาของพระบ็อบ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวและนำตัวไปยังเมืองเตหะรานโดยถูกล่ามโซ่ให้เดินด้วยเท้า ด้วยได้รับความคุ้มครองในระดับหนึ่งเพราะกิตติศัพท์ส่วนตัวที่น่าประทับใจและฐานะทางสังคมของครอบครัวของพระองค์ อีกทั้งการกดดันจากทูตานุทูตชาวตะวันตกที่การสังหารหมู่ชาวบาบียอย่างโหดเหี้ยมก่อให้เกิด พระองค์จึงไม่ถูกตัดสินประหารชีวิตตามที่ผู้มีอิทธิพลทั้งหลายในราชสำนักเร่งเร้า แต่ถูกจับใส่โซ่อาห้ ขาลที่ขึ้นชื่อซึ่งเป็น “หลุมดำ” เป็นห้องขังใต้ดินที่ลึกและเต็มไปด้วยแมลง ซึ่งถูกสร้างขึ้นในอ่างเก็บน้ำแห่งหนึ่งของ

⁵ วรรณคดีต่างๆ ในธรรมลิขิตของพระบ็อบที่กล่าวถึงการเสด็จมาของ “พระผู้ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าจะสำแดงให้เห็นชัด” รวมถึงการกล่าวอย่างขอนเรนถึง “ปีที่เก้า” และ “ปีที่สิบเก้า” (ราวปี พ.ศ. 2395 (ค.ศ. 1852) และ พ.ศ. 2406 (ค.ศ. 1863) จำนวนตามปีจันทรคตินับจากปีที่พระบ็อบเปิดตัวพันธกิจของพระองค์ในปี พ.ศ. 2387 (ค.ศ. 1844) ในหลายโอกาสพระบ็อบทรงระบุต่อสาวกบางคนของพระองค์ว่าพวกเขาจะยอมรับและรับใช้ “พระผู้ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าจะสำแดงให้เห็นชัด” ด้วยตัวเอง

⁶ การประกาศธรรมสารของพระบ็อบดำเนินไปในสุเหร่าและสถานที่สาธารณะโดยสาวกกลุ่มต่างๆ ที่ไฟแรง ซึ่งพวกเขาหลายคนเป็นนักศึกษาหนุ่มของโรงเรียนสอนศาสนา เหล่านักบวชได้ตอบโต้โดยการยุยงฝูงชนให้ใช้ความรุนแรง โชคไม่ดีที่เหตุการณ์เหล่านี้เกิดขึ้นพร้อมกับวิกฤตการณ์เมืองที่เกิดขึ้นจากการสิ้นชีพของกษัตริย์โมฮัมหมัด ชาห์ และการดิ้นรนต่อสู้เกี่ยวกับสิทธิของราชบัลลังก์บรรดาผู้นำของกลุ่มการเมืองที่ประสบความสำเร็จและहनนกษัตริย์นาเซอร์ ดิน ชาห์ที่ยังเด็กนั่นเอง ที่จัดกองทัพหลวงเข้าโจมตีชาวบาบียที่ไฟแรง ชาวบาบียซึ่งถูกเลี้ยงดูในกรอบอ้างอิงของมุสลิมและเชื่อว่าพวกตนมีสิทธิ์ทางศีลธรรมที่จะปกป้องตนเอง จึงสร้างแนวกันให้ตนเองในที่พักบังชั่วคราวและต้านทานการปิดล้อมโคมตีที่นองเลือดและยาวนาน ในที่สุดเมื่อพวกเขาถูกพิชิตและสังหาร และพระบ็อบถูกประหารชีวิต เขาชนบาบียที่เสียชีวิตสองคนได้หยุดกษัตริย์ชาห์บนถนนสาธารณะ และยังกระสุนสำหรับยิงนกใส่กษัตริย์ชาห์อุปถัมภ์การนี้เองเป็นข้ออ้างสำหรับการสังหารหมู่ชาวบาบียที่เลวร้ายที่สุด ซึ่งปลุกการคัดค้านจากทูตตะวันตกทั้งหลาย สำหรับเรื่องราวของช่วงเวลานี้ดูได้จากหนังสือ *The Bahá'í Faith: The Emerging Global Religion* (San Francisco: Harper and Row, 1985), pp. 6-32 โดย W. Hatcher and D. Martin

⁷ สำหรับเรื่องราวของเหตุการณ์เหล่านี้ดูได้จากหนังสือ *God Passes By*, chapters I-V ความสนใจของชาวตะวันตกเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของชาวบาบีย ถูกปลุกขึ้นมาโดยเฉพาะอย่างยิ่งจากการตีพิมพ์หนังสือ *Les religions et les philosophies dans l'Asie centrale* (Paris: Didier, 1865) โดย Joseph Arthur Comte de Gobineau

เมืองที่เล็กใช้แล้ว ไม่มีการตั้งข้อหาแต่พระองค์และสหายราวสามสิบคนถูกกักขังอยู่ในความมืดและความโสมมในหลุมนี้โดยไม่มีการอุทธรณ์ ถูกล้อมรอบโดยอาชญากรใจกระด้างซึ่งหลายคนต้องโทษประหาร รอบคอของพระองค์ถูกหนีบด้วยโซ่หนักที่ขึ้นชื่อในแวดวงการลงโทษ เมื่อพระองค์ไม่มอดม้วยเร็วอย่างที่คาดหวัง จึงมีการพยายามวางยาพิษพระองค์ รอยของโซ่นั้นยังคงอยู่ที่ร่างกายของพระองค์ไปตลอดชีวิต

แก่นสำคัญของธรรมลิขิตของพระบาฮาอุลลาห์คือ การอธิบายหัวข้อใหญ่ๆ ที่บรรดานักคิดทางศาสนาตลอดยุคทั้งหลายหมกมุ่นครุ่นคิด : พระผู้เป็นเจ้า บทบาทของการเปิดเผยพระธรรมในประวัติศาสตร์ ความสัมพันธ์ระหว่างระบบศาสนาทั้งหลายของโลก ความหมายของความศรัทธา และรากฐานของอำนาจทางศีลธรรมในการจัดระเบียบสังคม วรรณคดีต่างๆ ในพระธรรมเหล่านี้กล่าวเป็นการส่วนตัวถึงประสบการณ์ทางจิตวิญญาณของพระองค์เอง และการตอบสนองของพระองค์ต่อคำบัญชาของพระผู้เป็นเจ้า และการสนทนากับ “พระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้า” ซึ่งเป็นใจกลางของพันธกิจของพระองค์ ประวัติศาสตร์ศาสนาไม่เคยเสนอโอกาสให้ผู้สอบถามเผชิญกับปรากฏการณ์ของการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์อย่างเปิดเผยเช่นนี้

เมื่อใกล้จะถึงจุดจบของชีวิต ธรรมลิขิตของพระบาฮาอุลลาห์ที่กล่าวถึงประสบการณ์ช่วงต้นของพระองค์ มีการพรรณนาอย่างรวบรัดเกี่ยวกับสภาพในคุกซีฮาร์ซาลไว้ว่า

เราถูกขังอยู่ในสถานที่น่าขยะแขยงอย่างหาที่เปรียบไม่ได้เป็นเวลาสี่เดือน...ห้องขังใต้ดินนี้ถูกห่อหุ้มอยู่ในความมืดมิด และเพื่อนนักโทษของเรามีจำนวนเกือบหนึ่งร้อยห้าสิบคน เป็นขโมย นักลอบสังหารและโจรปล้นท้องถนน แม้จะแออัดห้องขังใต้ดินนี้ก็ไม่มีช่องระบายอื่นนอกจากทางที่เราเข้ามา ไม่มีปากกาตำไหนดสามารถพรรณนาสถานที่นั้น ไม่มีลิ้นใดสามารถสาธยายกลิ่นที่น่าขยะแขยงในนั้น ผู้ชายเหล่านั้นส่วนใหญ่ไม่มีเสื้อผ้าหรือที่นอนให้นอน พระผู้เป็นเจ้าเท่านั้นที่รู้ว่าอะไรบังเกิดกับเราในสถานที่เหม็นเน่าและมีดมนที่สุดนี้!⁸

แต่ละวันผู้คุมจะลงบันไดสามระดับของหลุมดำนี้ มาจับนักโทษหนึ่งคนหรือมากกว่านั้น และลากตัวออกไปประหารชีวิต ตามถนนต่างๆ ในเมืองเตหะราน บรรดานักสังเกตการณ์ชาวตะวันตกชนลูกต่อภาพเหตุการณ์ของเหยื่อชาวบาบีทั้งหลายถูกยิงจากปากกระบอกปืนใหญ่ ถูกสับจนตายด้วยขวานและดาบ ถูกพาตัวไปสู่ความตาย

⁸ *Epistle to the Son of the Wolf* (สารถึงลูกสุนัขป่า) (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1979), pp. 20-21 โดยพระบาฮาอุลลาห์

ด้วยเทียนติดไฟสอดเข้าไปในแผลเปิดตามร่างกาย⁹ ในสภาพแวดล้อมเหล่านี้เอง ที่ทรงเผชิญกับความตายที่จวนเจียนเข้ามา พระบาฮาอุลลาห์ได้รับรู้พันธกิจของพระองค์เป็นครั้งแรก :

ในความฝันราตรีหนึ่ง วจนะที่สูงส่งเหล่านี้เป็นที่ได้ยินมาจากรอบด้าน : 'แท้จริงแล้ว เราจะทำให้เจ้ามีชัยด้วยตัวเจ้าเองและด้วยปากกาของเจ้า อย่าได้เศร้าโศกต่อสิ่งที่บังเกิดกับเจ้า และอย่าได้กลัวเพราะเจ้าอยู่ในความปลอดภัย อีกไม่นานพระผู้เป็นเจ้าจะเชิดชูสิ่งล้ำค่าของโลกขึ้นมา คือบุรุษทั้งหลายที่จะช่วยเจ้าโดยตัวเจ้าเอง และโดยพระนามของเจ้าซึ่งพระผู้เป็นเจ้าใช้พื้นหัวใจของผู้ที่ยอมรับพระองค์'¹⁰

ประสบการณ์การเปิดเผยพระธรรมสวรรค์ที่มีการกล่าวอย่างย่อมาอีกทอด ตามบันทึกเหตุการณ์ที่ยังมีอยู่เกี่ยวกับชีวิตของพระพุทธเจ้า พระโมเสส พระเยซูคริสต์ พระโมฮัมหมัด ได้รับการพรรณนาไว้ราวกับตาเห็นในวจนะของพระบาฮาอุลลาห์เอง :

ระหว่างวันเวลาที่เรายู่ในคุกเมืองเตหะราน แม่น้ำหนักครูดเนื้อของโซ่และอากาศที่เหม็นอับทำให้เราหลับได้เพียงเล็กน้อย กระนั้นในชั่วขณะที่หลับได้นานๆ ครั้ง เรา รู้สึกราวกับว่าบางสิ่งหลังไหลจากกระหม่อมของเราลงมายังทรงอก ราวกับกระแสเชี่ยวที่ทรงพลังจากยอดคีรีสูงตระหง่านไหลพราดลงมาบนพื้นพิภพ ยังผลให้แขนขาของเราลุกเป็นไฟ ในชั่วขณะเหล่านั้นชีวหาของเราสวดสิ่งที่ไม่มิมนุษย์คนใดทนฟังได้¹¹

⁹ ผู้สังเกตการณ์ที่เป็นทหารและทูตชาวตะวันตกจำนวนหนึ่ง ได้บันทึกเรื่องราวที่บิบคันจิตใจต่างๆ ที่พวกเขาได้เป็นพยาน การคัดค้านอย่างเป็นทางการหลายครั้งถูกลงทะเบียนไว้กับเจ้าหน้าที่เปอร์เซีย ดูหนังสือ *The Bábí and Bahá'í Religions, 1844-1944* (Oxford: George Ronald, 1981) โดย Moojan Momen

¹⁰ *Epistle to the Son of the Wolf*, p. 21

¹¹ *Epistle to the Son of the Wolf*, p. 22

การถูกเนรเทศ

[Exile]

ในที่สุดโดยที่ยังไม่มีการพิจารณาคดีหรือร้องทุกข์ พระบาฮาอุลลาห์ได้รับการปล่อยตัวจากห้องขังและถูกเนรเทศทันทีให้ออกจากดินแดนบ้านเกิด ความมั่งคั่งและทรัพย์สินของพระองค์ถูกริบไปอย่างพลการ ตัวแทนทางการทูตของรัสเซียซึ่งรู้จักพระองค์เป็นการส่วนตัว และได้ติดตามการประท้วงประหารชาวบาบีด้วยความทุกข์ร้อนยิ่งขึ้น ได้เสนออารักขาและที่ลี้ภัยให้แก่พระองค์ในดินแดนที่อยู่ภายใต้การควบคุมของรัฐบาลของเขา ในบรรยากาศทางการเมืองที่เป็นอยู่ การยอมรับความช่วยเหลือดังกล่าวย่อมถูกผู้อื่นนำไปบิดเบือนเกือบจะแน่นอนว่ามีนัยทางการเมือง¹² อาจเป็นเพราะเหตุผลนี้ที่พระบาฮาอุลลาห์ทรงเลือกที่จะยอมรับการถูกเนรเทศไปยังอาณานิคมที่อยู่ติดกันคืออิรัก ซึ่งเวลานั้นอยู่ภายใต้การปกครองของจักรวรรดิออตโตมาน การขับไล่นี้เป็นการเริ่มต้นช่วงเวลาสี่สิบปีของการถูกเนรเทศ การคุมขังและการประท้วงประหารอย่างขมขื่น

ในปีแรกๆ หลังจากที่ถูกเนรเทศจากเปอร์เซีย พระบาฮาอุลลาห์ทรงให้ความสำคัญมาก่อนแก่สิ่งจำเป็นของชุมชนบาบีที่มารวมตัวกันอยู่ในแบกแดด ซึ่งเป็นงานที่ตลกขบขันมายังพระองค์ในฐานะที่เป็นผู้นำบาบีที่มีประสิทธิภาพเพียงคนเดียวที่รอดจากการสังหารผลาญชีวิต การสิ้นชีพของพระบ๊อบและการสูญเสียบรรดาครูและผู้ชี้แนะของศาสนาที่อ่อนวัยไปเกือบหมดแทบจะเวลาเดียวกัน ทำให้คณะสาวกกระจัดกระจายและเสียขวัญ เมื่อความพยายามของพระองค์ที่จะรวบรวมเหล่าสาวกที่หนีมายังอิรักได้ปลุกเร้าความริษยาและการโต้เถียง¹³ พระองค์จึงไปตามหนทางของพระผู้นำชาวทั้งหมดของพระผู้เป็นเจ้าที่เสด็จมาก่อนพระองค์ และถอนตัวไปอยู่ในที่กันดาร โดยเลือกเทือกเขาโครดีสถานเพื่อจุดประสงค์นี้ พระองค์ทรงกล่าวภายหลังว่า การถอนตัวของพระองค์ “ไม่คิดจะกลับมา” เหตุผล “คือเพื่อหลีกเลี่ยงการเป็นเหตุของความไม่ลงรอยกันในหมู่ผู้ที่ซื่อสัตย์ เป็นบ่อเกิดของความวุ่นวายสำหรับสหายของเรา” ถึงแม้ว่าสองปีในโครดีสถานเป็นช่วงเวลาแห่งความแร้นแค้นแสนสาหัสและความลำบากกาย พระองค์ก็ทรงพรรณนาว่าเป็นช่วงเวลาแห่งความสุขที่ล้ำลึก ซึ่งในระหว่างนี้พระองค์ใคร่ครวญอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับธรรมสารที่มอบหมายไว้กับพระองค์: “เราสนทนากับวิญญาณของเราโดยลำพัง ไม่รับรู้โลกและทุกสิ่งที่อยู่ในโลก”¹⁴

¹² เป็นที่เข้าใจได้ว่ามีความระแวงอย่างยิ่งในเปอร์เซียเกี่ยวกับเจตนาของรัฐบาลอังกฤษและรัสเซีย ซึ่งทั้งสองรัฐบาลได้แทรกแซงกิจการต่างๆ ของเปอร์เซียมาเป็นเวลานาน

¹³ จุดรวมเดียวของปัญหาเหล่านี้คือ มีร์ซา ยาห์ยา น้องชายต่างมารดาคนหนึ่งของพระบาฮาอุลลาห์ ขณะที่ยังหนุ่มและอยู่ภายใต้การชี้แนะของพระบาฮาอุลลาห์ ยาห์ยาได้รับการแต่งตั้งโดยพระบ๊อบให้เป็นหัวหน้าของชุมชนบาบีแต่ชื่อ ระหว่างรอการจวนเจียนจะเสด็จมาของ “พระผู้ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าจะสำแดงให้เห็นชัด” อย่างไรก็ตามด้วยตอกอยู่ภายใต้อิทธิพลของอดีตนักศาสนศาสตร์มุสลิมซุนนี โมฮัมหมัด อิสฟาฮานี ยาห์ยาค่อยๆ หมางเมินพระบาฮาอุลลาห์ ความซุนนีย์นี้หาได้แสดงออกอย่างโจ่งแจ้ง แต่พบช่องทางระบายออกในการก่อความปั่นป่วนอย่างลับๆ ซึ่งส่งผลหายนะต่อคณะผู้ถูกเนรเทศที่ขรุขระและกำลังใจต่ำอยู่แล้ว ในที่สุดยาห์ยาไม่ยอมรับการประกาศพันธกิจของพระบาฮาอุลลาห์ และไม่มียบทบาทในพัฒนาการของศาสนาบาไฮที่การประกาศนี้เป็นตัวเริ่ม

¹⁴ *The Book of Certitude* (คัมภีร์แห่งความมั่นใจ) (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1985), p. 251

ด้วยไม่สู้จะเต็มใจอย่างยิ่งและทรงเชื่อว่าเป็นความรับผิดชอบของพระองค์ต่อศาสนาของพระองค์ ในที่สุดพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงยอมตามข่าวสารด่วนจากกลุ่มผู้ถูกเนรเทศที่หมดอาลัยตายอยากที่ยังเหลืออยู่ในแบกแดด ซึ่งค้นพบว่าพระองค์อยู่ที่ไหน และขอร้องพระองค์ให้กลับมาและดำรงความเป็นผู้นำของชุมชนของตน

ธรรมลิขิตที่สำคัญที่สุดสองเล่มของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวถูกลิขิตในช่วงแรกของการถูกเนรเทศนี้ก่อนการประกาศพันธกิจของพระองค์ในปี พ.ศ. 2406 (ค.ศ. 1863) เล่มแรกเป็นเล่มเล็กซึ่งพระองค์ให้ชื่อว่า *พระวจนะเร็นลับ* ถูกลิขิตในรูปแบบของประมวลสุภาสิตทางศีลธรรม ธรรมลิขิตเล่มนี้เป็นหัวใจแห่งจริยธรรมของธรรมสารของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในตอนทั้งหลายของวจนะที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพรรณนาว่าเป็นการกลั่นคำชี้แนะทางจิตวิญญาณของการเปิดเผยพระธรรมทั้งหมดในอดีต สรุปลักษณ์ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าไตรสตอวิญญานของมนุษย์โดยตรง :

ดูกร บุตรแห่งวิญญาน!

สิ่งอันเป็นที่รักยิ่งที่สุดในสายตาของเราคือความยุติธรรม อย่าหันหนีไปจากสิ่งนี้หากเจ้าปรารถนาเรา และอย่าละเลยความยุติธรรม เพื่อว่าเราจะไว้วางใจเจ้า ความยุติธรรมจะช่วยให้เจ้าเห็นด้วยตาของเจ้าเอง ไม่ใช่โดยตาของผู้อื่น และรู้ด้วยความรู้ของเจ้าเอง ไม่ใช่โดยความรู้ของเพื่อนบ้าน จงไตร่ตรองสิ่งนี้ในหัวใจ : เป็นความถูกต้องอย่างไรที่เจ้าจะต้องมีความยุติธรรม แท้จริงแล้วความยุติธรรมคือของขวัญของเราสำหรับเจ้าและเครื่องหมายแห่งความเมตตาที่ใคร่ของเรา ดังนั้นจงตั้งความยุติธรรมไว้หน้าดวงตาของเจ้า

ดูกร บุตรแห่งชีวิต!

*จงรักเรา เพื่อว่าเราจะรักเจ้า หากเจ้าไม่รักเรา ความรักของเราจะไม่มีทางไปถึงเจ้า
ดูกร คนรับใช้ จงรู้ไว้เถิด*

ดูกร บุตรแห่งมนุษย์!

อย่าได้ทุกข์โศกนอกเสียจากว่าเจ้าอยู่ไกลจากเรา อย่าได้สำราญใจนอกเสียจากว่าเจ้ากำลังใกล้เข้ามาและกลับมาหาเรา

ดูกร บุตรแห่งชีวิต!

เราเนรมิตรเจ้าด้วยมือแห่งอำนาจ และสร้างเจ้าด้วยองค์แห่งพลัง และใส่สาระแห่งแสงสว่างของเราไว้ในตัวเจ้า จงพึงพอใจกับสิ่งนี้และอย่าแสวงหาสิ่งอื่นใด เพราะงานของเราสมบูรณ์และบัญชาของเราผูกมัด อย่าได้ถามหรือสงสัย¹⁵

เล่มที่สองของผลงานสำคัญที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงนิพนธ์ในช่วงเวลานี้คือ *คัมภีร์แห่งความมั่นใจ* ซึ่งเป็นการอธิบายธรรมชาติดั้งเดิมและจุดประสงค์ของศาสนาอย่างครอบคลุมครบ ในวรรคต่างๆ ที่ไม่เพียงแต่คัดข้อความมาจากคัมภีร์โบราณ แต่ยังคัดมาจากคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเก่าและคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ด้วยความคล่องและญาณที่สนะเสมอกัน พระผู้นำชาวทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าได้รับการพรรณนาว่าเป็นผู้กระทำการของกระบวนการเดียวกันที่ไม่ขาดตอน ซึ่งเป็นการปลุกเฝ้าพันธู่มนุษย์ให้ตระหนักในศักยภาพทางจิตวิญญาณและศีลธรรมของตน มนุษยชาติที่บรรลุดุริยภาวะสามารถตอบสนองต่อคำสอนต่างๆ ในระดับที่เหนือกว่าภาษาที่เป็นนิทานสอนศีลธรรมและอุปมา ความศรัทธาไม่ใช่เรื่องของความเชื่ออย่างตาบอด แต่เป็นเรื่องของความรู้ในจิตสำนึก การชี้แนะของชนชั้นนำอย่างนักบวชไม่จำเป็นอีกต่อไป พรสวรรค์ของการใช้เหตุผลประสาทแต่ละคนในยุคใหม่แห่งความสว่างของปัญญาและการศึกษานี้ ด้วยความสามารถที่จะตอบสนองต่อการชี้แนะของพระผู้เป็นเจ้า บททดสอบอยู่ที่ความจริงใจ :

ไม่มีมนุษย์คนใดไปถึงชายฝั่งมหาสมุทรแห่งปัญญาที่แท้จริง เว้นแต่ว่าเขาจะปล่อยวางจากทุกสิ่งที่อยู่ในสวรรค์และบนโลก...สาระของวจนะเหล่านี้คือ : บรรดาผู้ที่อย่างเท้าบนหนทางแห่งความศรัทธา บรรดาผู้ที่กระหายอมฤตแห่งความมั่นใจ ต้องชำระตนเองให้ปลอดจากทุกสิ่งทางโลก นั่นคือ ชำระหูของตนให้ปลอดจากวาทะที่เหลวไหล ชำระจิตใจของตนให้ปลอดจากจินตนาการที่ไร้สาระ ชำระหัวใจของตนให้ปลอดจากเสนหาทางโลก ชำระดวงตาของตนให้ปลอดจากสิ่งที่จะต้องเสียมสูญ พวกเขาควรวางใจในพระผู้เป็นเจ้า และไปตามหนทางของพระองค์โดยการยึดมั่นในพระองค์ เมื่อนั้นพวกเขาจะคู่ควรกับความรุ่งโรจน์ที่สว่างไสวของดวงอาทิตย์แห่งความรู้และความเข้าใจของพระผู้เป็นเจ้า...เนื่องด้วยมนุษย์ไม่มีหวังที่จะเข้าถึงความรู้เกี่ยวกับพระผู้ทรงความรุ่งโรจน์...นอกจากและจนกว่าเขาจะยุติการถือเอาถ้อยคำและการกระทำของของมนุษย์ที่เป็นสังขาร มาเป็นมาตรฐานสำหรับความเข้าใจที่แท้จริงและการยอมรับพระผู้เป็นเจ้าและศาสนทูตทั้งหลายของพระองค์

จงพิจารณาอดีต ทั้งคนชั้นสูงและคนต่ำต้อยมากมายเพียงไร ได้รอคอยทุกเวลา และโหยหาการมาถึงของพระผู้สำแดงองค์ของพระผู้เป็นเจ้าในตัวตนที่วิสุทธิของผู้ที่พระองค์เลือกสรร...และเมื่อใดก็ตามที่อาณนแห่งกรุณาธิคุณเปิดออก และเมฆแห่งความอริสวรรค์หลังฝนลงมาจากบนมนุษยชาติ และแสงสว่างของพระผู้ที่ไม่เห็น

¹⁵ พระวจนะเร็นลับของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภาษาอาหรับ 2, 5, 35, 12

สองอยู่บนขอบฟ้าแห่งอำนาจสวรรค์ พวกเขาทั้งหมดปฏิบัติเสถียรพระองค์ และหันหนีไปจากพระพักตร์ของพระองค์ พระพักตร์ของพระผู้เป็นเจ้าเอง...

ต่อเมื่อตะเกียงแห่งการค้นหา ความพยายามอย่างมุ่งมั่น ความปรารถนาอย่างจริงจัง ความอดทนอย่างแรงกล้า ความรักอย่างสุดใจ ความปลาบปลื้มและปีติ ถูกจุดภายในหัวใจของผู้แสวงหา และสายลมแห่งความเมตตาไร้ใครของพระองค์โชยมายังวิญญาณของเขา อันธการแห่งความหลงผิดจึงจะถูกปิดเป่า หมอกแห่งความสงสัยและเคลือบแคลงใจจะถูกสลายไป และแสงสว่างแห่งความรู้และความมั่นใจจะห่อหุ้มชีวิตของเขา...เมื่อนั้นความโปรดปรานอันเอกอนันต์และการปลั่งกรุณาธิคุณของพระวิญญาณบริสุทธิ์นิรันดร์ จะประทานชีวิตใหม่ให้แก่ผู้แสวงหา จนเขาจะพบว่าตนได้รับการประสาทด้วยดวงตาใหม่ หูใหม่ หัวใจใหม่ และปัญญาใหม่... โดยการจ้องมองด้วยดวงตาของพระผู้เป็นเจ้า เขาจะมองเห็นประตูที่นำตนไปสู่สถานะแห่งความมั่นใจเต็มที่ภายในทุกอะตอม เขาจะค้นพบความสลับซับซ้อนของการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์และหลักฐานทั้งหลายของการสำแดงขั้วนิรันดร์ในทุกสิ่ง

...เมื่อช่องทางของวิญญาณของมนุษย์ได้รับการชำระให้ปลอดจากความผูกพันทางโลกทั้งหมดที่ขวางกั้น วิญญาณนั้นจะรับรู้ลมหายใจของพระผู้เป็นที่รักยิ่งอย่างไม่รู้ สิ้นตลอดระยะทางที่วัดไม่ได้ และโดยการนำทางของกลิ่นหอมของลมหายใจนั้น จะไปถึงและเข้าไปนครแห่งความมั่นใจ...

นครนั้น ไม่ใช่อื่นใดนอกจากพระวณะของพระผู้เป็นเจ้าที่ถูกเปิดเผยในทุกยุคสมัย และทุกยุคศาสนา...การชี้แนะ พระพร วิชา ความเข้าใจ ความศรัทธาและความมั่นใจทั้งหมด ที่ประทานให้แก่ทุกคนที่อยู่ในสวรรค์และบนโลก ถูกซ่อนและถนอมไว้ภายในนครเหล่านี้ การชี้แนะ พระพร วิชา ความเข้าใจ ความศรัทธาและความมั่นใจทั้งหมด ที่ประทานให้แก่ทุกคนที่อยู่ในสวรรค์และบนโลก ถูกซ่อนและถนอมไว้ภายในนครเหล่านี้¹⁶

คัมภีร์แห่งความมั่นใจไม่มีการกล่าวอย่างเปิดเผยถึงพันธกิจของพระบาฮาอุลลาห์เอง ที่ยังไม่ได้ประกาศ แต่เรียบเรียงคำอธิบายอย่างมีพลังเกี่ยวกับพันธกิจของพระบ็อบผู้สละชีวิต ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความคิดและคำสอนของอิสลามที่ผู้ลิขิตคัมภีร์นี้แสดงให้เห็น ในการสาธิตคำกล่าวอ้างของพระบ็อบว่าได้บรรลุคำพยากรณ์ทั้งหลายของอิสลาม คือเหตุผลสำคัญที่ทำให้คัมภีร์นี้มีอิทธิพลอันทรงพลังต่อชุมชนบาบี ซึ่งมีบรรดานักวิชาการและผู้ที่เคยเป็นนักศึกษาของโรงเรียนสอนศาสนาจำนวนหนึ่งอยู่ด้วย โดยการขอให้ชาวบาบีทั้งหลายทำตัวให้คู่ควรกับความไว้วางใจที่พระบ็อบมอบให้พวกเขา และคู่ควรกับการพลีชีวิตมากมายอย่างกล้า

¹⁶ The Book of Certitude, pp. 195-200

หาญ พระบาฮาอุลลาห์ทรงเสนอการทำหายต่อพวกเขาให้ไม่เพียงดำเนินชีวิตส่วนตัวให้สอดคล้องกับคำสอนของพระผู้เป็นเจ้าของท่านั้น แต่ให้ทำชุมชนของตนเป็นแบบอย่างสำหรับประชากรที่หลากหลายในแบกแดด ซึ่งเป็นเมืองศูนย์กลางระดับมณฑลของอิรัก

แม้จะดำรงชีวิตในสภาพแวดล้อมที่ลำบากยากไร้ บรรดาผู้ถูกเนรเทศก็ได้รับการปลุกใจโดยวิสัยทัศน์นี้ หนึ่งในหมู่พวกเขาซึ่งเป็นบุรุษชื่อนาบิล ผู้ซึ่งภายหลังต่อมาเขาได้ทิ้งประวัติศาสตร์ที่ละเอียดไว้ให้เกี่ยวกับการกิจของทั้งพระบ็อบและพระบาฮาอุลลาห์ ได้พรรณนาความสูงส่งทางจิตวิญญาณในวันเหล่านั้นว่า :

*เป็นเวลาหลายคืนไม่น้อยกว่าสิบคนประทั่งชีพด้วยอินทผลัมราคาไม่เกินหนึ่งเพนนี ไม่มีใครรู้ว่ารองเท้า เสื้อกั๊กหรือเสื้อคลุมที่มีอยู่ในบ้านของพวกเขาเป็นของใครกันแน่ ใครก็ตามที่ไปตลาดนัดสามารถกล่าวอ้างได้ว่า รองเท้าที่ตนสวมอยู่เป็นของตน และแต่ละคนที่เข้าไปหาพระบาฮาอุลลาห์สามารถยืนยันว่า เสื้อกั๊กและเสื้อคลุมที่ตนสวมอยู่เป็นของตน... โอ ช่างเป็นความเบิกบานในวันเหล่านั้น ช่างเป็นความดีใจและอัศจรรย์ใจของชั่วโมงเหล่านั้น!*¹⁷

ชุมชนของผู้ถูกเนรเทศค่อยๆ กลายเป็นพวกที่น่าที่นับถือและมีอิทธิพลในเมืองศูนย์กลางระดับมณฑลของอิรักและเมืองใกล้เคียง จนเป็นที่หวั่นวิตกของบรรดาเจ้าหน้าที่กงสุลเปอร์เซียที่เคยเชื่อว่า "อุบัติเหตุการณ์" บาบี่ได้ผ่านไปแล้ว เนื่องด้วยสถานที่สักการะที่สำคัญที่สุดหลายแห่งของอิสลามนิกายชีอะห์อยู่ในพื้นที่นั้น บรรดาผู้แสวงบุญชาวเปอร์เซียที่หลั่งไหลมาอย่างสม่ำเสมอ จึงได้สัมผัสกับการฟื้นขึ้นมาของอิทธิพลบาบี่ด้วยเช่นกันภายใต้สภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวย ในบรรดาผู้มียศถาบรรดาศักดิ์ที่มาเข้าเยี่ยมพระบาฮาอุลลาห์ถึงบ้านที่เรียบง่ายที่พระองค์อาศัยอยู่ มีเจ้าชายทั้งหลายของราชวงศ์ ซึ่งหนึ่งในพวกเขาหลงใหลจนนึกคิดอย่างค่อนข้างพาชิวว่า โดยการก่อสร้างอาคารเหมือนกับบ้านของพระบาฮาอุลลาห์ในสวนบนที่ดินของตน เขาจะสามารถจับบางสิ่งของบรรยากาศแห่งความบริสุทธิ์ทางจิตวิญญาณและความปล่อยวางที่ตนประสบมาช่วงเวลาสั้นๆ เจ้าชายอีกคนหนึ่งซึ่งซึ่งใจกับประสบการณ์การเข้าเยี่ยม ได้แสดงความรู้สึกต่อมิตรสหายทั้งหลายว่า "หากความทุกข์โศกทั้งปวงในโลกอัดแน่นอยู่ในหัวใจของข้าพเจ้า ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณความทุกข์โศกเหล่านั้นจะหายไปหมดเมื่อได้อยู่กับพระบาฮาอุลลาห์ นั่นเป็นราวกับว่าข้าพเจ้าได้เข้าไปในสวรรค์..."¹⁸

¹⁷ Cited in *God Passes By*, p. 137

¹⁸ คำพูดที่คัดมาจากเจ้าชายเซโนล ออเบติน ชาน ใน *God Passes By*, p. 135

4

การประกาศพันธกิจในอุทยานเรชวาน

[The Declaration in the Riqvân Garden]

ในปี พ.ศ. 2406 (ค.ศ. 1863) พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงวินิจฉัยว่า เวลามาถึงแล้วที่จะเริ่มให้คนรอบข้างบางคนคุ้นเคยกับพันธกิจที่มอบหมายให้พระองค์ในความมิดของห้องซังใต้ดินซีอาห์ ซาล การตัดสินใจนี้เกิดขึ้นในเวลาเดียวกันกับระยะใหม่ในการรณรงค์ต่อต้านผลงานของพระองค์ ที่ดำเนินไปอย่างไม่ราบรื่นโดยเหล่านักบวชมุสลิมชีอะห์และตัวแทนทั้งหลายของรัฐบาลเปอร์เซีย ด้วยหวังว่าการแซ่ซ้องสรรเสริญที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้รับในหมู่ผู้มีอิทธิพลชาวเปอร์เซียที่มาเยือนอิรัก จะจุดไฟแห่งความศรัทธาขึ้นมาใหม่ในประชาชนเป็นวงกว้างในเปอร์เซีย รัฐบาลของกษัตริย์ซาร์จึงกดดันเจ้าหน้าที่ทั้งหลายของจักรวรรดิออตโตมาน ให้ย้ายพระองค์ไกลออกไปจากชายแดนเข้าไปในจักรวรรดิ ในที่สุดรัฐบาลตุรกียอมตามแรงกดดัน และเชิญผู้ถูกเนรเทศในฐานะแขกให้ไปพำนักอยู่ในเมืองหลวงคอนสแตนติโนเปิล แม้ว่าสารเชิญจะใช้ถ้อยคำที่มีมารยาท ความหมายก็ชัดเจนว่าต้องปฏิบัติตาม¹⁹

ถึงเวลานี้ ความอหิศตของผู้นับถือนิกายสุหนี่กลุ่มเล็กๆ มีจุดศูนย์กลางอยู่ที่ตัวพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวและการอธิบายของพระองค์เกี่ยวกับคำสอนของพระบ็อบ พวกเขาจำนวนมากขึ้นเชื่อมั่นว่า พระองค์ไม่ได้พูดเพียงในฐานะผู้สนับสนุนพระบ็อบเท่านั้น แต่พูดในนามของความมุ่งหมายที่ยิ่งใหญ่กว่ากันมาก ซึ่งพระบ็อบเคยประกาศไว้ว่า จวนเจียนแล้ว ความเชื่อเหล่านี้กลายเป็นสิ่งที่แน่นอนในปลายเดือนเมษายน พ.ศ. 2406 (ค.ศ. 1863) ช่วงเวลาก่อนจะจากไปยังเมืองคอนสแตนติโนเปิล เมื่อพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงเรียกแต่ละคนในหมู่สหายของพระองค์ให้มารวมตัวกันในอุทยาน ซึ่งต่อมาภายหลังได้ชื่อว่าเรชวาน (สวรรค์) และแอบบอกความจริงที่สำคัญเกี่ยวกับพันธกิจของพระองค์ ช่วงเวลาสี่ปีหลังจากนี้ถึงแม้จะถือว่ายังไม่เหมาะกับเวลาที่จะประกาศเรื่องนี้อย่างเปิดเผย บรรดาผู้ที่ได้ยินก็ค่อยๆ แบ่งปันข่าวกับเพื่อนๆ ที่ตนไว้ใจว่า คำสัญญาของพระบ็อบบังเกิดขึ้นจริงแล้ว และ “ยุคของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ” รุ่งอรุณแล้ว

ตามถ้อยคำของบาไฮที่เชื่อถือได้ที่คุ้นเคยอย่างลึกซึ้งกับบันทึกต่างๆ ของช่วงเวลานั้นเป็นอย่างดี สภาพแวดล้อมที่แท้จริงของการสื่อสารกันเป็นส่วนตัวนี้ถูก “หุ้มอยู่ในความมิดซึ่งนักประวัติศาสตร์ในอนาคตจะพบว่ายากที่จะมองทะลุเข้าไปได้”²⁰ ลักษณะของการประกาศนี้อาจเป็นที่ตระหนักในคุณค่าจากวงจรรายต่างๆ ที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวกล่าวถึงพันธกิจของพระองค์ในธรรมลิขิตมากมายต่อมา :

¹⁹ ดูหมายเหตุข้อ 68

²⁰ *God Passes By*, p. 153 หลังจากปี พ.ศ. 2406 (ค.ศ. 1863) คำว่า “บาไฮ” มาแทนที่ “บาปี” มากขึ้นเรื่อยๆ เป็นการตั้งชื่อสำหรับศาสนาใหม่ที่บ่งบอกความจริงว่า ศาสนาใหม่เอี่ยมได้โผล่พ้นขึ้นมาแล้ว

จุดประสงค์ที่เป็นรากฐานของสรรพ โลกคือการเปิดเผยยุคที่ประเสริฐและศักดิ์สิทธิ์ที่สุดนี้ ซึ่งเป็นที่รู้จักกันว่าเป็นยุคของพระผู้เป็นเจ้าในคัมภีร์ทั้งหลายของพระองค์... เป็นยุคที่ศาสนทูตทั้งหมด บรรดาผู้ที่ได้รับการเลือกสรร และผู้วิสุทธิทั้งหลายปรารถนาจะได้เป็นพยาน ²¹

...ยุคนี้คือยุคที่มนุษยชาติสามารถมองเห็นพระพักตร์ และได้ยินสุรเสียงของพระศาสดาตามพันธสัญญา เสียงร้องเรียกของพระผู้เป็นเจ้าเปล่งออกมาแล้ว และแสงสว่างของพระพักตร์ของพระองค์ฉายมาบนมนุษย์ทั้งหลายแล้ว เป็นความถูกต้องที่ทุกคนจะลบร่องรอยของทุกถ้อยคำที่เหลวไหลออกไปจากจารึกของหัวใจ และจ้องมองเครื่องหมายทั้งหลายแห่งการเปิดเผยพระธรรมของพระองค์ ข้อพิสูจน์ของพันธกิจของพระองค์ และสัญลักษณ์แห่งความรุ่งโรจน์ของพระองค์ ด้วยจิตใจที่เปิดและเที่ยงธรรม ²²

ตามที่เน้นซ้ำแล้วซ้ำอีกในการอธิบายของพระบาฮาอุลลาห์เกี่ยวกับธรรมสารของพระบ็อบ จุดประสงค์เบื้องต้นของพระผู้เป็นเจ้าในการเปิดเผยพระประสงค์ของพระองค์คือ เพื่อก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอุปนิสัยใจคอของมนุษยชาติ พัฒนาคุณสมบัติทางศีลธรรมและจิตวิญญาณที่แฝงอยู่ในธรรมชาติของมนุษย์ ในตัวผู้ที่ตอบสนอง :

ดูกร ประชาชน จงทำให้สิ้นของเจ้างามด้วยวาจาสัตย์ และประดับวิญญาณของเจ้าด้วยอลงกรณ์แห่งความสุจริตใจ ดูกร ประชาชน จงระวังอย่าปฏิบัติอย่างไม่ซื่อต่อผู้ใด จงเป็นผู้พิทักษ์ของพระผู้เป็นเจ้าในหมู่ผู้ที่พระองค์สร้าง และเป็นตราสัญลักษณ์แห่งความเอื้อเฟื้อของพระองค์ท่ามกลางประชาชนของพระองค์... ²³

จงทำหัวใจให้สว่างและวิสุทธิ อย่าให้มีมลทินด้วยหนามแห่งความเกลียดชังหรือไม่มีหนามแห่งความประสงค์ร้าย พวกเจ้าอาศัยอยู่ในโลกเดียวกัน และถูกสร้างขึ้นมาโดยปฏิบัติการของพระประสงค์เดียวกัน พระพรจะมีแต่ผู้ที่คลุกคลีกับมวลมนุษย์ด้วยจิตวิญญาณแห่งความรักและความเมตตาที่สุด ²⁴

การชักชวนอย่างรุกรานให้เปลี่ยนศาสนา ซึ่งเป็นลักษณะเด่นของความพยายามในยุคทั้งหลายในอดีตที่จะสนับสนุนความมุ่งหมายของศาสนา ถูกประกาศว่าไม่คู่ควรกับยุคของพระผู้เป็นเจ้า แต่ละคนที่ยอมรับการเปิดเผยพระธรรม มีหน้าที่ที่จะแบ่งปันพระธรรมกับผู้ที่ตนเชื่อว่ากำลังแสวงหา แต่ให้การตอบสนองนั้นอยู่กับผู้ฟังอย่างสิ้นเชิง :

²¹ Cited in *The Advent of Divine Justice* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1984), p. 77

²² *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1983), pp. 10-11

²³ *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, p. 297

²⁴ *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, p. 334

จงแสดงความอดกลั้น ความใจบุญและความรักต่อกันและกัน หากคนใดในหมู่พวก
เจ้าไม่สามารถเข้าใจสัจธรรมบางอย่างหรือกำลังพยายามทำความเข้าใจ จงแสดง
จิตวิญญานแห่งความเมตตาและไม่ตรีจิตที่สุดออกมาเมื่อสนทนากับเขา... 25

หน้าที่ทั้งหมดของมนุษย์ในยุคนี้คือการได้มาซึ่งส่วนแบ่งของกรุณาธิคุณที่พระผู้เป็น
เจ้าหลั่งมาให้เขาอย่างท่วมท้น ดังนั้นอย่าให้ผู้ใดถือว่าภาชนะรองรับจะใหญ่หรือเล็ก
... 26

ด้วยความเป็นมาของเหตุการณ์นองเลือดในเปอร์เซีย พระบาฮาอุลลาห์ไม่เพียงบอก
สาวกทั้งหลายว่า “หากเจ้าถูกสังหารก็ยิ่งดีกว่าสำหรับเจ้าที่จะเป็นผู้สังหาร” แต่ทรง
เร่งเร้าพวกเขาให้แสดงเป็นตัวอย่างของการเชื่อฟังเจ้าหน้าที่พลเรือน : “ในทุก
ประเทศที่ประชาชนเหล่านี้คนใดอาศัยอยู่ พวกเขาต้องประพฤติตัวต่อรัฐบาลของ
ประเทศนั้นด้วยความจงรักภักดี ความสุจริตใจและวาจาสัตย์” 27

สภาพแวดล้อมของการออกจากแบกแดดของพระบาฮาอุลลาห์ เป็นการสาธิตอิทธิ
ของหลักธรรมเหล่านี้เป็นอย่างดี ในเวลาไม่กี่ปีกลุ่มผู้ถูกเนรเทศจากต่างแดน
ซึ่งการมาถึงของพวกเขาในพื้นที่ได้ปลุกความระแวงและความรังเกียจของเหล่า
เพื่อนบ้าน ได้กลับกลายเป็นหนึ่งในภาคส่วนทั้งหลายที่มีอิทธิพลและเป็นที่น่าถือ
ที่สุดของประชากร พวกเขาเลี้ยงชีพโดยการทำธุรกิจอย่างเฟื่องฟู ในฐานะที่เป็น
กลุ่มพวกเขาเป็นที่ชื่นชมสำหรับความเอื้อเฟื้อและความซื่อตรงในการปฏิบัติตน
การกล่าวหาพวกเขาอย่างน่าตกใจว่าบ้าคลั่งศาสนาและรุนแรง ที่บรรดาเจ้าหน้าที่
กงสุลเปอร์เซียและเหล่านักบวชมุสลิมพากเพียรพยายามแพร่กระจาย ได้หมด
อิทธิพลต่อจิตใจของสาธารณชน วันที่ 3 พฤษภาคม พ.ศ. 2406 (ค.ศ. 1863) เมื่อ
พระองค์ทรงม้าออกจากแบกแดด ตามเสด็จโดยครอบครัว บรรดาสหายและคนรับ
ใช้ที่ได้รับเลือกให้ติดตามพระองค์ไปยังคอนสแตนติโนเปิล พระบาฮาอุลลาห์
กลายเป็นบุรุษผู้เป็นมิ่งขวัญและเป็นที่นิยมอย่างสูง หลายวันก่อนจะจากไปผู้มี
ชื่อเสียงทั้งหลายรวมทั้งเจ้าเมืองเอง ได้หลั่งไหลกันมาที่อุทยานที่พระองค์ใช้เป็นที่
พักอาศัยชั่วคราวซึ่งพวกเขาหลายคนมาไกล เพื่อจะแสดงความเคารพนับถือ
บรรดาผู้ที่เป็นประจักษ์พยานต่อการจากไปนี้ ได้ใช้ถ้อยคำที่ซึ่งใจพรรณนาการแซ่
ซ้องสรรเสริญพระองค์ น้ำตาของผู้มองดูเหตุการณ์หลายคน ความหวังโยของ
บรรดาเจ้าหน้าที่ออตโตมานและเจ้าหน้าที่พลเรือนที่จะให้เกียรติแก่ผู้มาเยือนพวก
เขา 28

25 *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, p. 8

26 *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, p. 8

27 *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas* (Haifa: Bahá'í World Center, 1982), pp. 22-23

28 *God Passes By*, pp. 127-157 บอกเรื่องราวเกี่ยวกับเหตุการณ์เหล่านี้

5

ศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าไม่มีเปลี่ยนแปลง

["The Changeless Faith of God..."]

ต่อจากการประกาศพันธกิจของพระองค์ในปี พ.ศ. 2406 (ค.ศ. 1863) พระบาฮาอุลลาห์ทรงเริ่มอธิบายขยายความเนื้อเรื่องที่แนะนำไว้ในคัมภีร์แห่งความมั่นใจ นั่นคือ ความสัมพันธ์ระหว่างพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้ากับกระบวนการวิวัฒนาการ ซึ่งศักยภาพทางจิตวิญญาณและศีลธรรมที่แฝงอยู่ในธรรมชาติของมนุษย์พบการแสดงออกในกระบวนการนี้ การอธิบายนี้ครองตำแหน่งที่เป็นศูนย์กลางของธรรมลิขิตของพระองค์เป็นเวลาสามสิบปีของชีวิตที่เหลือของพระองค์ พระองค์ทรงยืนยันว่าสภาวะความเป็นจริงของพระผู้เป็นเจ้าจะไม่มีทางรู้ได้ตลอดไป ถ้อยคำใดก็ตามที่ความคิดของมนุษย์นำมาใช้กับคุณลักษณะของพระผู้เป็นเจ้า สัมพันธ์กับการดำรงอยู่ของมนุษย์เท่านั้น และเป็นผลผลิตของความพยายามของมนุษย์ที่จะพรรณนาประสบการณ์ของมนุษย์ :

สิ่งที่มนุษย์ที่เป็นสังขารยืนยันเกี่ยวกับพระองค์ หรือถือว่ามีที่มาจากพระองค์ หรือคำสรรเสริญที่มนุษย์สามารถใช้สวดดีพระองค์ หาใช้ความรุ่งโรจน์ของพระองค์! หน้าที่ใดก็ตามที่พระองค์บัญญัติให้คนรับใช้ทั้งหลายของพระองค์สรรเสริญราชศักดิ์และความรุ่งโรจน์ของพระองค์อย่างเต็มกำลัง เป็นเพียงสัญลักษณ์แห่งกรุณาธิคุณของพระองค์ต่อพวกเขา เพื่อว่าพวกเขาจะได้รับ的帮助ให้ขึ้นไปถึงสถานะที่ประทานให้แก่ชีวิตส่วนลึกที่สุดของพวกเขาเอง ซึ่งเป็นสถานะของการรู้จักตนเอง²⁹

สำหรับทุกหัวใจที่สว่างและเห็นแจ้ง เป็นที่ประจักษ์ว่าพระผู้เป็นเจ้า พระผู้เป็นสาระที่ไม่มีทางรู้ พระผู้ทรงสภาวะความเป็นเจ้า ทรงความสูงส่งอย่างวัดไม่ได้เหนือทุกคุณลักษณะของมนุษย์เช่น การมีรูปร่าง การขึ้นและการลง การออกมาและการถอยกลับ ความรุ่งโรจน์ของพระองค์หาใช้สิ่งที่สิ้นของมนุษย์จะสาธยายได้เพียงพอในการสรรเสริญพระองค์ หรือหัวใจของมนุษย์จะเข้าใจความลึกกลับที่หยั่งไม่ถึงของพระองค์ พระองค์ถูกปกปิดตลอดมาอยู่ในอนันตกาลบรมโบราณของสาระของพระองค์ และจะคงอยู่ในสภาวะความเป็นจริงของพระองค์ที่ซ่อนเร้นจากสายตาของมนุษย์ชั่วนิรันดร์³⁰

สิ่งที่มนุษย์ชาติประสบในการหันเข้าหาพระผู้สร้างสรรพสิ่งคือ คุณลักษณะหรือคุณสมบัติทั้งหลายที่สัมพันธ์กับการหวนกลับมาของการเปิดเผยพระธรรมของพระผู้เป็นเจ้า :

²⁹ *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, pp. 4-5

³⁰ *The Book of Certitude*, p. 98

ดังนี้ประตูไปสู่ความรู้เกี่ยวกับพระผู้ทรงดำรงอยู่ก่อนยุคสมัยจึงถูกปิดต่อหน้าชีวิตที่หวัง
ปวง...พระผู้เป็นบ่อเกิดแห่งกรุณาที่คุณที่ไม่รู้สิ้น ทรงบันดาลให้มนุษย์ที่เร่ร่อนแห่ง
ความวิสุทธิทั้งหลายปรากฏออกมาจากอาณาจักรแห่งจิตวิญญาณ ในรูปอัน
ประเสริฐของธรรมวิหารของมนุษย์ และสำแดงให้เห็นชัดต่อมวลมนุษย์ เพื่อว่าพวกเขา
จะบอกความลึกลับของพระผู้ทรงสภาวะที่ไม่เปลี่ยนแปลงให้โลกรู้ และบอกเล่า
ความล้าลึกของสาระที่ไม่มีเสื่อมสูญของพระองค์³¹

พระผู้เป็นกระจกที่วิสุทธิเหล่านี้...ทุกพระองค์เป็นผู้รธาธิบายบนพิภพของพระผู้
เป็นสุริยะ สาระและจุดประสงค์สุดท้ายของจักรวาล, ความรู้ อาณูภาพและอริปไตย
ของพวกเขามาจากพระองค์ ความงามของพระพักตร์ของพวกเขาเป็นเพียงภาพ
สะท้อนของพระองค์ และการเปิดเผยพระธรรมของพวกเขาเป็นเพียงเครื่องหมาย
แห่งความรุ่งโรจน์อมรของพระองค์...³²

การเปิดเผยพระธรรมทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าไม่แตกต่างกันในลักษณะที่เป็น
สาระสำคัญ ถึงแม้ว่าความต้องการที่เปลี่ยนแปลงไปตามยุค เรียกให้มีการ
ตอบสนองที่พิเศษเฉพาะจากการเปิดเผยพระธรรมแต่ละครั้ง :

คุณลักษณะเหล่านี้ของพระผู้เป็นเจ้า ไม่ได้และไม่เคยประทานเป็นพิเศษให้แก่ศาสน
ทูตบางองค์ และไม่ให้องค์อื่น, ไม่เลย ศาสนทูตทั้งหมดของพระผู้เป็นเจ้า พระผู้นำ
ชาวที่วิสุทธิ ได้รับการเลือกสรรและเป็นทีโปรดปรานทุกองค์โดยไม่มียกเว้น คือผู้
แสดงนามทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้า คือธรรมสรีระของคุณลักษณะทั้งหลายของ
พระองค์, พวกเขาแตกต่างกันเพียงความเข้มของการเปิดเผยพระธรรมและอาณูภาพ
ของแสงธรรม...³³

นักศึกษาศาสนาถูกเตือนไม่ให้มีฉันทิฐิทางศาสนศาสตร์หรือมโนคติเดิมอื่นๆ มา
นำพาตนให้จำแนกบรรดาผู้ที่พระผู้เป็นเจ้าใช้เป็นช่องทางผ่านของแสงธรรมของ
พระองค์ :

ดูกร บรรดาผู้ที่เชื่อในเอกภาพของพระผู้เป็นเจ้า จงระวังอย่าถูกจงใจให้แยกให้เห็น
ความต่างกันระหว่างพระผู้สำแดงศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า หรือจำแนกเครื่องหมาย
ที่มากับและประกาศการเปิดเผยพระธรรมของพวกเขา แท้จริงแล้วนี่คือความหมายที่
แท้จริงของเอกภาพของพระผู้เป็นเจ้า หากเจ้าเป็นพวกที่เข้าใจและเชื่อสัจธรรมนี้
ยิ่งไปกว่านั้นจงวางใจได้ว่า ผลงานและการกระทำของพระผู้สำแดงองค์ของพระผู้
เป็นเจ้าแต่ละองค์ ไม่เพียงเท่านั้น อะไรก็ตามที่เกี่ยวข้องกับพวกเขา และอะไรก็

³¹ The Book of Certitude, p. 99

³² The Book of Certitude, pp. 99-100

³³ The Book of Certitude, pp. 103-4

ตามที่พวกเขาจะสำแดงในอนาคต ส่วนถูกลิขิตไว้โดยพระผู้เป็นเจ้า และคือการสะท้อนเจตจำนงและจุดประสงค์ของพระองค์...³⁴

พระบาฮาอุลลาห์ทรงเปรียบเทียบการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์ที่เกิดขึ้นเป็นระยะเป็นการหวนกลับมาของฤดูใบไม้ผลิ พระผู้นำชาวทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าไม่ได้เป็นเพียงครู ถึงแม้ว่านี่คือหนึ่งในบทบาทหน้าที่เบื้องต้นของพวกเขา แต่พลังวณะของพระศาสดากับตัวอย่างชีวิตของพระองค์ มีความสามารถที่จะเจาะถึงรากของแรงจูงใจของมนุษย์ และชักนำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขั้นมูลฐานที่ยั่งยืน อิทธิพลของพระศาสดาทั้งหลายเปิดอาณาจักรใหม่แห่งความเข้าใจและความสำเร็จ :

เนื่องด้วยไม่มีการเชื่อมต่อของการสื่อสารโดยตรงที่จะเชื่อมพระผู้เป็นเจ้ากับสรรพโลกที่พระองค์สร้าง และไม่มีความปลอดภัยดำรงอยู่ได้ระหว่างสิ่งที่ไม่จริงและพระผู้ทรงความนิรันดร์ ระหว่างสิ่งประหลาดที่ผันแปรและพระผู้ทรงความเที่ยงแท้ พระองค์ทรงบัญญัติว่า ในทุกยุคและยุคศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์และไม่เปราะเปื้อนจะถูกสำแดงให้เห็นชัดในอาณาจักรของโลกและสวรรค์... ด้วยได้รับการส่องทางโดยแสงสว่างแห่งการชี้นำอย่างไม่พลาด และได้รับการประสาทดด้วยอธิปไตยสูงสุด พวกเขา [พระผู้นำชาวทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้า] ได้รับมอบหมายให้ใช้แรงบันดาลใจของวณะของตน การแพร่กระจายกรุณาธิคุณที่ไม่มีผิดพลาดของตน และสายลมวิสุทธิแห่งการเปิดเผยพระธรรมของตน เพื่อชำระทุกหัวใจที่ปรารถนาและทุกดวงวิญญาณที่เปิดรับ ให้ปลอดจากซีโลหะและธูลีแห่งความพะวงและข้อจำกัดทั้งหลายทางโลก เมื่อนั้นและเพียงเมื่อนั้น สิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าฝากไว้ซึ่งแฝงอยู่ในสภาวะความเป็นจริงของมนุษย์ จะโผล่พื้นขึ้นมา... และปีกธงแห่งความรุ่งโรจน์ที่เปิดเผยของตนบนยอดสุดของหัวใจของมนุษย์³⁵

หากไม่มีการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์นี้จากภพของพระผู้เป็นเจ้า ธรรมชาติของมนุษย์จะยังคงเป็นเชลยของสัญชาตญาณ และเป็นเชลยของความนึกคิดที่ไร้สติและแบบแผนความประพฤติที่ถูกกำหนดโดยวัฒนธรรม :

หลังจากที่ทรงสร้างโลกและทุกสิ่งทุกอย่างที่อาศัยและเคลื่อนไหวอยู่ในโลก พระองค์ [ผู้เป็นเจ้า]... ทรงเลือกที่จะประสาทมมนุษย์ด้วยความเป็นเอกและความสามารถที่ไม่มีเหมือนที่จะรู้จักและรักพระองค์ ซึ่งเป็นความสามารถที่จำเป็นต่อถือว่าเป็นพลังผลักดันที่ก่อกำเนิดและปฐมเจตนาที่เป็นรากฐานของสรรพโลก... พระองค์ทรงสาธิตแสงของพระนามหนึ่งของพระองค์มายังสภาวะความเป็นจริงที่เป็นแก่นในสุดของแต่ละสิ่งที่ถูกสร้าง และทำให้สิ่งนั้นเป็นผู้รับความรุ่งโรจน์ของคุณลักษณะหนึ่งของพระองค์ อย่างไรก็ตามพระองค์ทรงรวมแสงของพระนามและคุณลักษณะทั้งหมดของพระองค์มาที่มนุษย์ และทำให้มนุษย์เป็นกระจกสะท้อนตัวพระองค์เอง ในสรรพสิ่งทั้งปวง

³⁴ Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, p. 59

³⁵ Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, pp. 66-67

มนุษย์เพียงผู้เดียวถูกเลือกเป็นพิเศษสำหรับความโปรดปรานที่ยิ่งใหญ่และความอารีที่ยั่งยืนดังกล่าว

อย่างไรก็ตามพลังงานเหล่านี้ที่...บ่อเกิดแห่งการนำทางสวรรค์ได้ประสาทให้แก่สภาวะความเป็นจริงของมนุษย์ แฝงอยู่ในมนุษย์ราวกับเปลวไฟที่ซ่อนเร้นอยู่ในเทียน และรังสีของแสงสว่างที่เป็นศักราชภาพแฝงอยู่ในตะเกียง รัศมีของพลังงานเหล่านี้อาจมัวลงโดยกิเลสทางโลก ดังเช่นแสงอาทิตย์อาจถูกบดบังอยู่ภายใต้รุสีและซีโลหะที่ปกคลุมกระจก เทียนหรือตะเกียงไม่สามารถติดไฟขึ้นมาได้ด้วยความสามารถของตนเองโดยไม่ได้รับการช่วยเหลือ และไม่มีทางเป็นไปได้ที่กระจกจะขจัดซีโลหะออกไปจากตนเอง เป็นที่ชัดเจนและประจักษ์ว่า จนกว่าไฟจะถูกจุด ตะเกียงจะไม่มีวันติดไฟ และนอกเสียจากว่าซีโลหะจะถูกขบออกได้จากผิวกระจก กระจกจะไม่มีทางแสดงภาพของดวงอาทิตย์ หรือสะท้อนแสงสว่างและความรุ่งโรจน์ของดวงอาทิตย์³⁶

พระบาฮาอุลลาห์ทรงกล่าวว่าเวลามาถึงแล้ว คือเวลาที่มนุษยชาติมีทั้งความสามารถและโอกาสที่จะเห็นภาพต่อเนื่องทั้งหมดของพัฒนาการทางจิตวิญญาณของตนเป็นกระบวนการเดียวกัน : “*คุณนี่ไม่มีที่เสมอ เพราะคุณนี่เป็นเสมือนดวงตาที่เห็นคุณและศตวรรษทั้งหลายในอดีต และแสงสว่างที่ส่องมายังความมืดของกาลเวลา*”³⁷ ในมุมมองนี้บรรดาสาวกของความเชื่อตามจารีตศาสนาที่แตกต่างกัน ต้องพยายามเข้าใจสิ่งที่พระองค์เรียกว่า “*ศาสนาของพระเจ้าไม่มีเปลี่ยนแปลง*”³⁸ และแยกแรงแปลกดันทางจิตวิญญาณที่เป็นแก่นออกจากกฎและแนวความคิดต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป ที่ถูกเปิดเผยไว้เพื่อสนองความต้องการของสังคมมนุษย์ที่มีวิวัฒนาการอยู่ตลอด :

*ศาสนทูตทั้งหลายของพระเจ้าควรได้รับการพิจารณาว่าเป็นแพทย์ ซึ่งงานของพวกเขาคือการทำนุบำรุงความผาสุกของโลกและประชาชน เพื่อว่าโดยวิญญาณแห่งความเป็นหนึ่ง พวกเขาจะได้รับการรักษาความเจ็บป่วยของมนุษยชาติที่แตกแยกกัน... ดังนั้น ไม่น่าแปลกใจหากการรักษาที่แพทย์ในคุณนี่สั่งไว้ไม่เหมือนกับที่แพทย์สั่งไว้ก่อนนี้ การรักษาจะเหมือนกันได้อย่างไรในเมื่อความเจ็บป่วยที่ทรมาณผู้ป่วยจำเป็นต้องใช้การเยียวยาที่เฉพาะเจาะจงในแต่ละระยะของโรค? ทำนองเดียวกันทุกครั้งที่ศาสนทูตทั้งหลายของพระเจ้าให้ความสว่างแก่โลกด้วยรัศมีอำไพของดวงตะวันแห่งความรู้สวรรค์ พวกเขาเรียกประชาชนทั้งหลายของโลกให้อ้าแขนรับแสงสว่างของพระเจ้าเสมอ โดยวิธีที่เหมาะสมที่สุดกับความต้องการของยุคที่ตนมาปรากฏ*³⁹

³⁶ *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, pp. 65-66

³⁷ Cited in *The Advent of Divine Justice*, p. 79

³⁸ *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, p. 136

³⁹ *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, p. 80

ไม่ใช่หัวใจเท่านั้นแต่ปัญญาด้วยที่ต้องอุทิศให้แก่กระบวนการค้นพบนี้ พระบาฮาอุลลาห์ทรงยืนยันว่า การใช้เหตุผลคือพรสวรรค์อันยิ่งใหญ่ที่สุดของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าสำหรับวิญญาณ คือ “เครื่องหมายของการเปิดเผย...พระผู้เป็นนายสูงสุดของทุกคน”⁴⁰ ต่อเมื่อปลดปล่อยตัวเองจากหลักความเชื่อที่ห้ามสงสัยที่รับเป็นมรดกมาเท่านั้น ไม่ว่าจะเป็ความหลักความเชื่อทางศาสนาหรือวัตถุนิยม สติปัญญาจึงจะสามารถทำการสำรวจความสัมพันธ์ระหว่างพระวาระของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าและประสบการณ์ของมนุษยชาติได้อย่างอิสระ ในการค้นหาดังกล่าวอุปสรรคใหญ่อันหนึ่งคืออคติ : “จงเตือน...ผู้เป็นที่รักยิ่งของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าที่แท้จริงองค์เดียว ไม่ให้มองคำพูดและข้อเขียนของมนุษย์ด้วยดวงตาที่คอยจ้องจับผิด แต่ขอให้พวกเขาพิจารณาคำพูดและข้อเขียนดังกล่าวด้วยจิตวิญญาณแห่งการเปิดใจรับฟังและความเห็นใจที่รักใคร่”⁴¹

⁴⁰ *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, p. 164

⁴¹ *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, p. 329

6

พระผู้สำแดงองค์ของพระผู้เป็นเจ้า

[The Manifestation of God]

สิ่งที่เหมือนกันสำหรับทุกคนที่อุทิศตนต่อระบบศาสนาใดศาสนาหนึ่งของโลกคือ ความเชื่อมั่นว่า โดยอาศัยการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์นี้เองที่วิญญาณได้ติดต่อกับ ภพของพระผู้เป็นเจ้า และสัมพันธ์ภาพนี้เองที่ให้ความหมายที่แท้จริงแก่ชีวิต บาง วรรคที่สำคัญที่สุดในธรรมลิขิตของพระบาฮาอุลลาห์ คือวรรคที่อธิบายอย่าง ละเอียดเกี่ยวกับธรรมชาติและบทบาทของบรรดาผู้ที่เป็นช่องทางของการเปิดเผย พระธรรมสวรรค์นี้ นั่นคือพระผู้นำชาวหรือ “พระผู้สำแดงองค์ของพระผู้เป็นเจ้า” อุปมาที่กล่าวซ้ำๆ ในวรรคเหล่านี้คืออุปมาเกี่ยวกับดวงอาทิตย์ แมื่อดวงอาทิตย์จะมี ลักษณะเฉพาะบางอย่างเหมือนกับดวงดาวอื่นในระบบสุริยจักรวาล แต่ก็ต่างจาก ดวงดาวอื่นที่ว่า ดวงอาทิตย์ในตัวเองเป็นแหล่งกำเนิดแสงของระบบ ดาวนพ เศาะห์และดวงจันทร์สะท้อนแสง ขณะที่ดวงอาทิตย์เปล่งแสงที่เป็นคุณลักษณะที่ แยกไม่ได้จากธรรมชาติของดวงอาทิตย์ ระบบสุริยจักรวาลหมุนรอบจุดศูนย์กลางนี้ แต่ละดวงดาวได้รับอิทธิพลไม่เพียงจากองค์การประกอบเฉพาะของระบบสุริย จักรวาลเท่านั้น แต่จากความสัมพันธ์กับแหล่งกำเนิดแสงของระบบสุริยจักรวาลด้วย 42

ทำนองเดียวกันพระบาฮาอุลลาห์ทรงยืนยันว่า สภาพความเป็นมนุษย์ที่พระผู้สำแดง องค์ของพระผู้เป็นเจ้ามีเหมือนกันกับเผ่าพันธุ์มนุษย์ มีความต่างจากมนุษย์คนอื่นใน ลักษณะที่เหมาะสมสำหรับการทำหน้าที่เป็นช่องทางหรือพาหนะสำหรับการเปิดเผยพระ ธรรมของพระผู้เป็นเจ้า ตัวอย่างเช่น คำกล่าวทั้งหลายถึงพระเยซูเกี่ยวกับสอง สถานะนี้ที่ดูเหมือนกัน⁴³ ได้เป็นหนึ่งในบ่อเกิดมากมายของความสับสนและการ โต้เถียงทางศาสนามาตลอดประวัติศาสตร์ พระบาฮาอุลลาห์ฮาอุลลาห์ทรงกล่าว เกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า :

สิ่งใดก็ตามที่อยู่ใต้อาณาจักรและสิ่งใดก็ตามที่อยู่บนโลก คือหลักฐานโดยตรงของการ เปิดเผยคุณลักษณะและพระนามทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าในสิ่งนั้น...นี่เป็นความจริง ในระดับขั้นสูงสุดสำหรับมนุษย์ผู้ซึ่งในบรรดาสรรพสิ่ง...ได้รับเลือกเป็นพิเศษสำหรับ ความรุ่งโรจน์ของคุณลักษณะพิเศษดังกล่าว เพราะในมนุษย์มีศักยภาพของการ เปิดเผยคุณลักษณะและนามทั้งหมดของพระผู้เป็นเจ้า ในระดับขั้นที่ไม่มีสิ่งมีชีวิตอื่น ใดเป็นเลิศหรือเหนือกว่า...และในบรรดามนุษย์ทั้งหมด ผู้ที่เชี่ยวชาญที่สุด ดีเด่น ที่สุดและเป็นเลิศที่สุด คือพระผู้สำแดงดวงอาทิตย์แห่งสัจธรรมทั้งหลาย ไม่เพียง เท่านั้น ทุกคนนอกจากพระผู้สำแดงดวงอาทิตย์แห่งสัจธรรมเหล่านี้ ดำรงชีวิตโดย

⁴² สำหรับการอธิบายอย่างละเอียดเกี่ยวกับเรื่องนี้ ดูหนังสือ *Some Answered Questions* ภาคที่ 3

⁴³ ตัวอย่างในวาหะของพระเยซูคือ “ทำไมเจ้าเรียกเราว่าดี? ไม่มีใครดีนอกจากสิ่งเดียว นั่นคือพระผู้เป็นเจ้า” (เมทธิ 19 : 17) “เรา และพระบิดาของเราเป็นหนึ่งเดียวกัน” (จอห์น 10 : 30)

*ปฏิบัติการณ์ของพระประสงค์ของพวกเขา เคลื่อนไหวและมีชีวิตโดยการหลัง
กรุณาธิคุณของพวกเขา* ⁴⁴

ตลอดประวัติศาสตร์ ความเชื่อมั่นของศาสนิกชนว่าผู้ก่อตั้งศาสนาของตนมีสถานะพิเศษ ได้กระตุ้นให้มีการตรึงตรองอย่างหนักเกี่ยวกับสถานะของพระศาสดาของพระผู้เป็นเจ้า อย่างไรก็ตามการตรึงตรองดังกล่าวติดอุปสรรคที่ยากเย็นเพราะความยุ่งยากในการตีความและการไขอุปมาต่างๆ ในคัมภีร์ทั้งหลายในอดีต ความพยายามทำความเข้าใจให้ตลกเป็นความเชื่อที่ห้ามสงสัย ได้เป็นพลังการแบ่งแยกเสียมากกว่าพลังสามัคคีในประวัติศาสตร์ ที่จริงแล้วทุกๆ ที่มีการอุทิศพลังงานมหาศาลให้แก่ศาสนศาสตร์ หรืออาจเป็นเพราะสิ่งนี้เอง ที่ปัจจุบันมีความขัดแย้งกันอย่างลึกในหมู่ชาวมุสลิมในเรื่องสถานะที่แท้จริงของพระโมฮัมหมัด ในหมู่คริสเตียนในเรื่องสถานะที่แท้จริงของพระเยซู ในหมู่ชาวพุทธในเรื่องผู้ก่อตั้งศาสนาของตนเอง ดังที่เห็นได้ยิ่งกว่าชัด ข้อถกเถียงที่เกิดจากความขัดแย้งเหล่านี้และความขัดแย้งอื่นๆ ภายในคำสอนศาสนาเดียวกัน อย่างน้อยที่สุดก็พิสูจน์แล้วว่า สหสัมพันธ์กับข้อถกเถียงที่แยกคำสอนศาสนานั้นจากศาสนาอื่น

ดังนั้นที่สำคัญโดยเฉพาะสำหรับการทำความเข้าใจคำสอนของพระบาฮาอุลลาห์เกี่ยวกับเอกภาพของศาสนา คือ คำแถลงของพระองค์เกี่ยวกับสถานะของพระผู้นำชาวทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าที่ตามกันมาเป็นลำดับ และบทบาทหน้าที่ต่างๆ ที่พวกเขาปฏิบัติในประวัติศาสตร์ธรรมะของมนุษยชาติ :

พระผู้สำแดงองค์ของพระผู้เป็นเจ้าเหล่านี้แต่ละองค์มีสองสถานะ หนึ่งคือสถานะแห่งนามธรรมและเอกภาพที่แท้ ในแง่นี้หากเจ้าเรียกพวกเขาทั้งหมดด้วยนามเดียวกัน และถือว่าพวกเขามีคุณลักษณะเดียวกัน เจ้ามิได้หลงไปจากสัจธรรม...

อีกสถานะหนึ่งคือสถานะแห่งความแตกต่าง และเกี่ยวข้องกับสรรพโลกและข้อจำกัดทางโลก ในแง่นี้พระผู้สำแดงองค์ของพระผู้เป็นเจ้าแต่ละองค์มีเอกภาพต่างกัน มีพันธกิจที่กำหนดไว้แน่ชัด มีการเปิดเผยพระธรรมที่ลิขิตไว้ล่วงหน้า และมีข้อจำกัดที่ระบุไว้เป็นพิเศษ พวกเขาแต่ละองค์เป็นที่รู้จักด้วยพระนามต่างกัน ถูกพรรณนาด้วยคุณลักษณะหนึ่งเป็นพิเศษ บรรลุพันธกิจหนึ่งที่แน่ชัด...

เมื่อพิจารณาดูสถานะที่สองของพวกเขา... พวกเขาแสดงความเป็นทาสอย่างสิ้นเชิง ความขัดสนอย่างแท้จริงและความสงบเสงี่ยมโดยสมบูรณ์ ดังที่พระองค์ทรงกล่าวว่า : "เราคือคนรับใช้ของพระผู้เป็นเจ้า เราเป็นเพียงมนุษย์คนหนึ่งเหมือนเจ้า"...

⁴⁴ *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, pp. 177-179

หากพระผู้สำแดงองค์ของพระผู้เป็นเจ้าผู้โอบล้อมทุกสิ่งองค์ใดประกาศว่า : “เราคือพระผู้เป็นเจ้า!” แท้จริงแล้วพระองค์ทรงกล่าวถึงธรรมและไม่มีข้อสงสัยติดมา เพราะเป็นที่สาธิตชัดแล้วว่า โดยการเปิดเผยพระธรรม คุณลักษณะและนามทั้งหลายของพวกเขา การเปิดเผยพระธรรม นามและคุณลักษณะทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าถูกสำแดงให้เห็นชัดในโลก...และหากพระผู้สำแดงองค์ของพระผู้เป็นเจ้าองค์ใดเปล่งวาหะว่า : “เราคือพระผู้นำชาวของพระผู้เป็นเจ้า” พระองค์ทรงกล่าวถึงธรรมเช่นกัน เป็นธรรมที่ไม่ต้องสงสัย...เมื่อพิจารณาในมุมมองนี้พวกเขาทั้งหมดเป็นเพียงพระผู้นำชาวของกษัตริย์ในอดีตนั้น พระผู้เป็นสาระที่ไม่มีเปลี่ยนแปลงนั้น...และหากพวกเขาบอกว่า “เราคือคนรับใช้ของพระผู้เป็นเจ้า” นี่คือการจริงที่เห็นชัดและโต้แย้งไม่ได้เช่นกัน เพราะพวกเขาถูกสำแดงให้เห็นชัดในสภาวะที่สุดของความเป็นทาส ซึ่งไม่มีมนุษย์คนใดสามารถบรรลุถึงสภาวะที่คล้ายกันนี้...⁴⁵

ดังนั้นเองที่อะไรก็ตามที่เป็นวาหะของพวกเขา ไม่ว่าจะเกี่ยวข้องกับอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า ความเป็นนาย ความเป็นศาสนทูต ความเป็นพระผู้นำชาว ความเป็นผู้อภิบาล ความเป็นอัครสาวกหรือความเป็นทาสรับใช้ ล้วนเป็นความจริงอย่างไม่มีข้อสงสัยแม้แต่น้อย, ดังนั้นคำพูดเหล่านี้ที่เราคิดมาสนับสนุนการยกเหตุผลของเรา ต้องนำมาพิจารณาอย่างตั้งใจ เพื่อว่าวาหะที่ไปคนละทางของบรรดาพระผู้สำแดงองค์ของพระผู้ทมิฬมองไม่เห็นได้และอรุโณทัยแห่งความวิสุทธิ จะยุติการฉงนปัญญาและทำให้วิญญาณว่าวุ่น⁴⁶

⁴⁵ *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, pp. 50-55

⁴⁶ *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, p. 56

อารยธรรมที่เจริญก้าวหน้าอยู่ตลอด

[“An Ever-Advancing Civilization...”]

ที่เป็นนัยอยู่ในย่อหน้าเหล่านี้คือ มุมมองที่แสดงลักษณะเด่นที่ท้าทายที่สุดของ อรรถาธิบายของพระบาฮาอุลลาห์เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของพระเจ้าผู้สำแดงองค์ของ พระผู้เป็นเจ้าของ พระองค์ทรงกล่าวว่า การเปิดเผยพระธรรมสวรรค์คืออาณาจักรของใจ ของอารยธรรม เมื่อการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์เกิดขึ้น อิทธิพลของการเปิดเผย พระธรรมที่ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อจิตใจและวิญญาณของบรรดาผู้ที่ ตอบสนอง จะส่งผลเช่นเดียวกันในสังคมใหม่ที่ก่อตัวเป็นรูปเป็นร่างอย่างช้าๆ รอบๆ ประสบการณ์ของผู้ที่ตอบสนอง ศูนย์กลางใหม่ของความจงรักภักดีโผล่พ้นขึ้นมา ซึ่งได้ความทุ่มเทใจของชนชาติต่างๆ จากวัฒนธรรมที่หลากหลายที่สุด ดนตรีและ ศิลปะใช้สัญลักษณ์ใหม่ที่สื่อแรงบันดาลใจที่อุดมและสมบูรณ์กว่ากันมาก การนิยาม แนวความคิดใหม่อย่างถึงรากเกี่ยวกับความถูกต้อง ทำให้เป็นไปได้ที่จะบัญญัติ ประมวลกฎหมายแพ่งและการปฏิบัติตนขึ้นมาใหม่ สถาบันใหม่ๆ ถูกคิดขึ้นมา เพื่อให้มีการแสดงออกของแรงผลักดันของความรับผิดชอบทางศีลธรรมที่ถูกละเลย หรือไม่รู้มาก่อน : “พระองค์อยู่ในโลก และโลกถูกสร้างโดยพระองค์...”⁴⁷ เมื่อ วัฒนธรรมใหม่มีวิวัฒนาการขึ้นมาเป็นอารยธรรม อารยธรรมนั้นดูดซึมความสำเร็จ และการหยั่งรู้ของศักราชทั้งหลายในอดีตเข้าไว้ในการเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ ลักษณะเฉพาะของวัฒนธรรมทั้งหลายในอดีตที่ผนวกเข้ามาไม่ได้จะฝ่อไป หรือถูก ดูดซับไว้โดยกลุ่มคนน้อยนิด พระวาระของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของสร้างศักราชใหม่ๆ ภายในทั้งจิตสำนึกของบุคคลและสัมพันธ์ภาพระหว่างมนุษย์

ทุกวาระที่ออกมาจากโอษฐ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ ได้รับการประสพด้วยอิทธิที่สามารถ เติมชีวิตใหม่เข้าไปในทุกร่างกายของมนุษย์...ผลงานที่อัศจรรย์ทั้งปวงที่เจ้าเห็น ใน โลกนี้ ถูกแสดงให้เห็นปรากฏโดยปฏิบัติการของพระประสงค์ที่ยิ่งใหญ่และสูงส่งที่สุด จุดมุ่งหมายที่อัศจรรย์และแน่วแน่ของพระองค์...ทันใดที่วาระอำไพนี้ถูกเอ่ยออกมา พลั่งดาลใจของวาระที่ปลุกเร้าอยู่ภายในสรรพสิ่ง ให้กำเนิดวิธีและเครื่องมือต่างๆ ที่ สามารถรังสรรค์และทำให้ศิลปะดังกล่าวสมบูรณ์...แท้จริงแล้วในวันข้างหน้าเจ้าจะได้ เห็นสิ่งต่างๆ ที่เจ้าไม่เคยได้ยินมาก่อน...ทุกอักษรที่ออกมาจากโอษฐ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของที่จริงแล้วคืออักษรแม่ และทุกวาระที่เอ่ยโดยพระเจ้าผู้ทรงเป็นบ่อเกิดแห่งการ เปิดเผยพระธรรมสวรรค์คืออวาระแม่...⁴⁸

พระบ็อบทรงยืนยันว่า ลำดับของการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์เป็น “กระบวนการที่ไม่ มีจุดเริ่มต้นและจะไม่มีจุดจบ”⁴⁹ ถึงแม้ว่าพันธกิจของพระเจ้าผู้สำแดงองค์ของพระเจ้าผู้เป็น

⁴⁷ คัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ จอห์น 1 : 10

⁴⁸ *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, pp. 141-142

⁴⁹ *The World Order of Bahá'u'lláh: Selected Letters* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1982), p. 117

เจ้าแต่ละองค์ถูกจำกัดด้วยเวลาและบทบาทหน้าที่ที่ตนปฏิบัติ ต่างก็เป็นส่วนหนึ่งที่น่าจะเป็นของการคลี่อานุภาพและพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าอย่างก้าวหน้าและต่อเนื่อง :

จงใช้ดวงตาของจิตเพ่งพินิจลูกโซ่ของการเปิดเผยพระธรรมที่ตามติดกันมา ซึ่งได้เชื่อมโยงการสำแดงองค์ของอดัมและการสำแดงองค์ของพระบ็อบ เราให้การยืนยันต่อหน้าพระผู้เป็นเจ้าว่า พระผู้สำแดงองค์เหล่านี้แต่ละองค์ถูกส่งลงมาโดยปฏิบัติการของเจตจำนงและจุดประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า แต่ละองค์เป็นผู้ถือธรรมสารหนึ่งซึ่งเฉพาะเจาะจง แต่ละองค์ได้รับมอบคัมภีร์หนึ่งซึ่งเปิดเผยโดยพระผู้เป็นเจ้า...ระดับของการเปิดเผยพระธรรมของพวกเขาแต่ละองค์ถูกกำหนดไว้อย่างแน่ชัดล่วงหน้า...
50

ในที่สุดเมื่ออารยธรรมที่มีวิวัฒนาการอยู่ตลอดใช้พลังธรรมจนหมดจากแหล่งกำเนิด กระบวนการเสื่อมสลายก็เริ่มอุบัติขึ้นดังที่เกิดขึ้นทั่วทั้งโลกสังขาร โดยการหันมาใช้อุปมาที่ธรรมชาตินี้ให้อีกครั้ง พระบาฮาอุลลาห์ทรงเปรียบเทียบการขาดตอนในพัฒนาการของอารยธรรมนี้เป็นการเริ่มต้นของฤดูหนาว พลังศีลธรรมลดถอย เช่นเดียวกับการยึดโยงทางสังคม สิ่งทำหายที่เคยเอาชนะได้ในยุคก่อน หรือสามารถเปลี่ยนเป็นโอกาสสำหรับการสำรวจและความสำเร็จ กลับกลายเป็นอุปสรรคขวางกั้นที่ข้ามไม่พ้น ศาสนาสัญญเสียความหมายในสังคมที่เป็นอยู่ และการทดลองคำสอนศาสนากลับแตกแยกยิ่งขึ้น ซึ่งยิ่งแบ่งแยกสังคม ความไม่แน่ใจเกี่ยวกับความหมายและคุณค่าของชีวิตก่อให้เกิดความกังวลและความสับสนมากขึ้นเกี่ยวกับสภาพเช่นนี้ในยุคของเราเองพระบาฮาอุลลาห์ฮออุลลาห์ทรงกล่าวว่า :

เราสังเกตเห็นได้ดีว่า เผ่าพันธุ์มนุษย์ทั้งหมดถูกห้อมล้อมด้วยความทุกข์เข่นหาอย่างหนักสุดคณานับอย่างไร เราเห็นเผ่าพันธุ์มนุษย์ระโหยอยู่บนเตียงแห่งความเจ็บป่วย ถูกทดสอบอย่างเจ็บปวดและสิ้นศรัทธา พวกที่มัวเมาด้วยความหลงตัว ได้เข้ามำกั้นกลางระหว่างเผ่าพันธุ์มนุษย์กับแพทย์สวรรค์ผู้ไม่มีผิดพลาด จงเป็นพยานว่าพวกเขาพามวลมนุษย์รวมทั้งตัวเองเข้ามาติดร่างแหแห่งกลวิธีของตนอย่างไร พวกเขาไม่สามารถค้นพบสาเหตุของโรค และไม่มีความรู้เกี่ยวกับการเยียวยา พวกเขาเห็นคนชื่อตรงเป็นคนคด คิดว่ามีตรเป็นศัตรู ⁵¹

เมื่อแต่ละแรงผลักดันของพระผู้เป็นเจ้าบรรลุศักยภาพสูงสุดของตน กระบวนการเดิมหวนกลับมาอีก พระผู้สำแดงองค์ของพระผู้เป็นเจ้าองค์ใหม่มาปรากฏพร้อมกับ

⁵⁰ *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, p. 74 ในธรรมลิขิตบาฮาว่า "อดัม" ใช้เป็นสัญลักษณ์ในสองความหมายหนึ่งหมายถึงการโผล่พ้นขึ้นมาของเผ่าพันธุ์มนุษย์ ขณะที่อีกความหมายหนึ่งหมายถึงองค์แรกของพระผู้สำแดงองค์ทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้า

⁵¹ *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, p. 213

แรงบันดาลใจจากพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าที่บริบูรณ์กว่า สำหรับระยะต่อไปในการปลุก
มนุษย์ชาติและสร้างอารยธรรม :

จงพิจารณาชั่วโมงที่พระผู้สำแดงองค์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเปิดเผยตนเอง
ต่อมนุษย์ ก่อนที่ชั่วโมงนั้นจะมาถึง พระผู้ทรงดำรงอยู่มาแต่บรมโบราณ ผู้ซึ่งยังไม่
เป็นที่ทราบสำหรับมนุษย์และยังไม่ได้เอ่ยพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ทรงเป็นพระผู้
ทรงรอบรู้ด้วยพระองค์เองในโลกที่ปราศจากมนุษย์ที่รู้จักพระองค์ แท้จริงแล้ว
พระองค์คือพระผู้สร้างที่ปราศจากผลงานสร้าง... แท้จริงแล้วนี่คือยุคที่ได้รับการลิขิต
ไว้ว่า : "ในยุคนี้อาณาจักรสวรรค์จะเป็นของใคร?" และไม่มีพบผู้ใดพร้อมที่จะตอบ!⁵²

จนกว่าภาคส่วนหนึ่งของมนุษยชาติจะเริ่มตอบสนองต่อการเปิดเผยพระธรรมครั้ง
ใหม่ และแบบแผนใหม่ของธรรมะและสังคมเริ่มก่อตัวเป็นรูปเป็นร่าง ประชาชนจะยัง
ชีพทางศีลธรรมและจิตวิญญาณด้วยร่องรอยสุดท้ายของพรสวรรค์ที่พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า
ประสพให้กาลก่อน งานประจำของสังคมอาจมีหรือไม่มีคนทำ กฎหมายอาจเป็นที่
เชื่อฟังหรือถูกเหยียด การทดลองทางสังคมและการเมืองอาจลุกโชนหรือล้มเหลว แต่
รากแห่งความศรัทธาซึ่งหากขาดไปไม่มีสังคมใดคงอยู่ได้อย่างไม่มีกำหนด ได้หมด
สภาพแล้ว ณ "อวสานของยุค" ณ "อวสานของโลก" ผู้มีธรรมในจิตใจเริ่มต้นหัน
ไปหาแหล่งกำเนิดที่สร้างสรรค์อีกครั้ง ไม่ว่าจะกระบวนการณ์นี้จะมุ่งงามหรือยุ่งยากใจ
เพียงไร ไม่ว่าจะบางทางเลือกที่นำมาพิจารณาจะไม่สง่าหรืออัปโชคเพียงไร การ
ค้นหาดังกล่าวเป็นการตอบสนองตามสัญญาต่อนความตระหนักว่า รอยแยก
ขนาดมหึมาได้เกิดขึ้นในแบบแผนชีวิตของมนุษยชาติแล้ว⁵³ พระบาฮาอุลลาห์ทรง
กล่าวว่า อิทธิพลของการเปิดเผยพระธรรมครั้งใหม่แผ่ไปทุกแห่งหน และมีได้ถูก
จำกัดอยู่ที่ชีวิตและคำสอนของพระผู้สำแดงองค์ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ผู้เป็นศูนย์รวม
ของการเปิดเผยพระธรรม แม้ว่าจะไม่เป็นที่เข้าใจ อิทธิพลเหล่านี้ซึมซาบเข้าไปใน
กิจการทั้งหลายของมนุษย์มากขึ้น ซึ่งเปิดเผยให้เห็นความขัดกันข้อสันนิษฐาน
อันเป็นที่นิยมและความขัดกันในสังคม และเพิ่มความเข้มข้นให้แก่การค้นหาความ
เข้าใจ

พระบาฮาอุลลาห์ทรงประกาศว่า การตามติดกันมาของพระผู้สำแดงองค์ของพระผู้
เป็นเจ้าของเจ้าทั้งหลายเป็นมิติของการดำรงอยู่ที่แยกออกไม่ได้ และจะเป็นต่อไปตลอดชีวิต
ของโลก : "พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าได้ส่งพระผู้นำชาวทั้งหลายของพระองค์มารับช่วงต่อจาก
พระโมเสสและพระเยซู และพระองค์จะทำเช่นนี้ต่อไปตราบนาน 'อวสานที่ไม่มีจุด
จบ'..."⁵⁴

⁵² *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, p. 151

⁵³ ดู *Bahá'u'lláh, The Seven Valleys and The Four Valleys* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1982), pp. 6-7: "ใช่
แล้ว ถึงแม้ว่าเป็นเรื่องน่าละอายสำหรับผู้มีปัญญาที่จะแสวงหาพระผู้เป็นนายของนายทั้งหลายในอูฐี กระนั้นนี่เป็นสัญลักษณ์ของความ
ความคลั่ง โคลงอย่างหนักในการแสวงหา"

⁵⁴ Cited in *The World Order of Bahá'u'lláh*, p. 116

ยุคของพระผู้เป็นเจ้า

[The Day of God]

อะไรที่พระบาฮาอุลลาห์ทรงถือว่าเป็นเป้าหมายของวิวัฒนาการของจิตสำนึกของมนุษย์? ในมุมมองของนิรันดรกาล จุดมุ่งหมายของวิวัฒนาการนี้คือ พระผู้เป็นเจ้า ควรเห็นการสะท้อนความสมบูรณ์ของพระองค์ชัดเจนขึ้นเรื่อยๆ ในกระจกแห่งสรรพโลกของพระองค์ และตามวามณะของพระบาฮาอุลลาห์:

*...มนุษย์ทุกคนจะให้การยืนยันในตนเอง โดยตนเอง ในสถานะของพระผู้สำแดงองค์ของพระผู้เป็นนายของตนว่า แท้จริงแล้วไม่มีพระผู้เป็นเจ้านอกจากพระองค์ และด้วยเหตุนี้มนุษย์ทุกคนจะขึ้นไปถึงยอดสุดของสภาวะความเป็นจริงทั้งหลาย จนกระทั่งไม่มีใครจะเพ่งพินิจสิ่งใดนอกจากสิ่งที่เขาจะเห็นพระผู้เป็นเจ้าภายใน*⁵⁵

ภายในบริบทของประวัติศาสตร์อารยธรรม วัตถุประสงค์ของการตามติดกันมาของพระผู้สำแดงองค์ของพระผู้เป็นเจ้าทั้งหลายคือ การเตรียมจิตสำนึกของมนุษย์สำหรับการประสานสามัคคีเผ่าพันธุ์ของตนให้เป็นเหมือนสายพันธุ์เดียวกัน ที่จริงแล้วให้เป็นเหมือนสิ่งมีชีวิตเดียวกันที่สามารถรับผิตชอบอนาคตของตนร่วมกัน พระบาฮาอุลลาห์ทรงกล่าวว่า: “พระผู้ซึ่งเป็นพระผู้เป็นนายของเจ้า พระผู้เป็นเจ้าทรงปราณี ทรงถนอมความปรารถนาไว้ในหัวใจที่จะได้เห็นเผ่าพันธุ์มนุษย์ทั้งหมดเป็นเหมือนวิญญูณและร่างกายเดียวกัน”⁵⁶ จนกว่ามนุษยชาติจะยอมรับความเป็นหนึ่งของตนเหมือนชีวิตเดียวกัน มนุษยชาติจะไม่สามารถจัดการกับสิ่งทำลายทั้งหลายในปัจจุบัน ไหนเลยสิ่งทำลายทั้งหลายในอนาคต พระบาฮาอุลลาห์ทรงยืนยันกรานว่า: “ความผาสุกของมนุษยชาติ สันติภาพและสวัสดิภาพ ไม่สามารถบรรลุได้นอกจากและจนกว่าความสามัคคีของมนุษยชาติจะได้รับการสถาปนาอย่างมั่นคง”⁵⁷ สังคมโลกที่ประสานกันเป็นหนึ่งเท่านั้นที่จะสามารถให้ความรู้สึกวางใจแก่บุตรหลาน ดังที่แสดงนัยไว้ในบทอธิษฐานหนึ่งของพระบาฮาอุลลาห์ถึงพระผู้เป็นเจ้า: “หน้าที่ใดก็ตามที่พระองค์บัญญัติให้คนรับใช้ทั้งหลายของพระองค์สรรเสริญราชศักดิ์และความรุ่งโรจน์ของพระองค์อย่างสูงสุด เป็นเพียงสัญลักษณ์แห่งกรุณาธิคุณของพระองค์ต่อพวกเขา เพื่อว่าพวกเขาจะสามารถขึ้นไปถึงสถานะที่ปรารถนาไว้ให้แก่ชีวิตส่วนลึกที่สุดของพวกเขา ซึ่งเป็นสถานะแห่งการรู้จักตนเอง”⁵⁸ โดยการบรรลุเอกภาพที่แท้จริงนี้เองเท่านั้นซึ่งดูเหมือนจะขัดกันในตัวเอง ที่มนุษยชาติจะสามารถเพาะปลูกความหลากหลายและความเป็นปัจเจกบุคคลของตนได้บริบูรณ์ นี่คืเป้าหมายที่ได้รับการส่งเสริมโดยพันธกิจของพระผู้สำแดงของพระผู้เป็นเจ้าทั้งหมดที่รู้จักกันในประวัติศาสตร์ ซึ่งเป็นยุคแห่ง “ผู้เดียวและคนเลี้ยงแกะ

⁵⁵ *The Seven Valleys and The Four Valleys*, pp. 1-2

⁵⁶ *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, p. 214

⁵⁷ *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, p. 286

⁵⁸ *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, pp. 4-5

เดียว”⁵⁹ พระบาฮาอุลลาห์ทรงกล่าวว่า การบรรลุเป้าหมายนี้คือขั้นตอนของอารยธรรมที่เผ่ามนุษย์กำลังเข้าไปสู่เวลานี้

หนึ่งในอุปมาทั้งหลายที่ชวนให้คิดที่สุดที่พบอยู่ในธรรมลิขิตไม่เพียงของพระบาฮาอุลลาห์เท่านั้น แต่ในธรรมลิขิตของพระบ็อบก่อนพระองค์ด้วย คือการเปรียบเทียบระหว่างวิวัฒนาการของเผ่าพันธุ์มนุษย์และชีวิตของบุคคล มนุษยชาติได้ก้าวหน้าผ่านระยะต่างๆ ของพัฒนาการร่วมกัน ซึ่งชวนให้ระลึกถึงช่วงเวลาของวัยทารก วัยเด็กและวัยรุ่นในการบรรลุวุฒิภาวะของสมาชิกแต่ละคนของมนุษยชาติ เวลานี้เรากำลังประสบกับการเริ่มต้นของการบรรลุวุฒิภาวะร่วมกัน ซึ่งได้รับการประสพด้วยความสามารถและโอกาสใหม่ๆ ที่เรายังรู้แค่เพียงเลือนราง⁶⁰

ด้วยความเป็นมาเช่นนี้ เป็นเรื่องไม่ยากที่จะเข้าใจความสำคัญที่สุดที่ให้แก่วัฒนธรรมแห่งเอกภาพในคำสอนของพระบาฮาอุลลาห์ ความเป็นหนึ่งเดียวกันของมนุษยชาติคือทำนองของยุคที่กำลังเปิดตัวเวลานี้ คือมาตรฐานที่ใช้ทดสอบข้อเสนอทั้งหมดเพื่อการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นสำหรับมนุษยชาติ พระบาฮาอุลลาห์ทรงยืนยันกรานว่า มนุษย์มีเพียงเผ่าพันธุ์เดียว ข้อคิดเห็นที่รับเป็นมรดกกันมาว่า กลุ่มเชื้อชาติหรือชาติพันธุ์บางกลุ่มเหนือกว่ามนุษยชาติที่เหลือทั้งหมดในบางลักษณะนั้นไม่มีรากฐาน ทำนองคล้ายกันเนื่องด้วยพระผู้นำชาวทั้งหมดของพระผู้เป็นเจ้าทำหน้าที่เป็นผู้กระทำการตามพระประสงค์เดียวกันของพระองค์ การเปิดเผยพระธรรมของพวกเขาคือมรดกร่วมกันของเผ่าพันธุ์มนุษย์ทั้งหมด แต่ละคนบนพิภพคือทายาทที่ขอบธรรมของธรรมะที่สืบทอดกันมาทั้งหมดนั้น การขึ้นอยู่กับอคติไม่ว่าชนิดใดเป็นที่เสียหายต่อประโยชน์ของสังคมและฝ่าฝืนพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าสำหรับยุคของเรา :

ดูกร ชนชาติและวงศ์ตระกูลทั้งหลายของโลกที่วิวาทกัน! จงหันหน้ามาหาความสามัคคี และให้รัศมีของแสงแห่งความสามัคคีนั้นส่องมายังเจ้า จงรวมตัวกัน และเพื่อเห็นแก่พระผู้เป็นเจ้า จงมุ่งมั่นถอนรากสิ่งใดก็ตามที่เป็นบ่อเกิดแห่งการวิวาทกันในหมู่พวกเจ้า... ไม่มีข้อสงสัยว่า ประชาชนทั้งหลายของโลกไม่ว่าเชื้อชาติหรือศาสนาใด ได้รับแรงบันดาลใจจากแหล่งธรรมะเดียวกันและเป็นข้าของพระผู้เป็นเจ้าเดียวกัน ความแตกต่างระหว่างบทบัญญัติทั้งหลายที่พวกเขายึดถือกัน ควรถือว่ามาจากเงื่อนไขจำเป็นและภาวะจำเป็นที่ต่างกันไปในแต่ละยุคที่บทบัญญัติเหล่านั้นถูกเปิดเผย เว้นแต่ไม่กี่บทที่เป็นผลมาจากความวิปริตของมนุษย์เอง บทบัญญัติทั้งหมดนี้ถูกบัญญัติโดยพระผู้เป็นเจ้าและสะท้อนถึงเจตจำนงและจุดประสงค์ของพระองค์ จงลุกขึ้น และพร้อมด้วยพลังแห่งความศรัทธา จงทำลาย

⁵⁹ คัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ จอห์น 10 : 16

⁶⁰ สำหรับการอธิบายขยายความในเรื่องคำสอนของพระบาฮาอุลลาห์เกี่ยวกับกระบวนการบรรลุวุฒิภาวะของเผ่าพันธุ์มนุษย์ ดูหนังสือ *The World Order of Bahá'u'lláh*, pp. 162-3, 202

เทพเจ้าทั้งหลายในจินตนาการที่ไร้สาระของเจ้าให้แตกเป็นเสี่ยงๆ เทพเจ้าที่หว่านความขัดแย้งในหมู่พวกเจ้า...⁶¹

เนื้อหาแห่งเอกภาพสะพรังอยู่ในธรรมลิขิตของพระบาฮาอุลลาห์: “ธรรมวิหารแห่งเอกภาพถูกก่อขึ้นแล้ว พวกเจ้าอย่าถือกันและกันเป็นคนแปลกหน้า”⁶² “จงคบหากับศาสนิกชนของทุกศาสนาด้วยจิตวิญญาณแห่งความเป็นมิตรและไม่ตรีจิต”⁶³ “พวกเจ้าคือผลไม้บนต้นเดียวกันและใบไม้บนกิ่งเดียวกัน”⁶⁴

กระบวนการบรรลุมิติภาวะของมนุษยชาติได้เกิดขึ้นภายในวิวัฒนาการของการจัดระบบสังคม ด้วยการเริ่มต้นจากหน่วยของครอบครัวและการขยายตัวมาจากครอบครัว เผ่าพันธุ์มนุษย์ได้ประสบความสำเร็จในระดับขั้นต่างๆ ของการพัฒนาสังคมบนพื้นฐานของวงศ์สกุล เผ่าพันธุ์ นครรัฐ และล่าสุดคือชาติ สภาพแวดล้อมทางสังคมที่กว้างขึ้นและซับซ้อนขึ้นอย่างก้าวหน้านี้ จัดหาทั้งแรงกระตุ้นและขอบเขตสำหรับการพัฒนาให้แก่ศักยภาพของมนุษย์ และถัดมาการพัฒนานี้ได้ชักนำให้เกิดการปรับเปลี่ยนโครงสร้างสังคมใหม่อยู่ตลอด ดังนั้นการบรรลุมิติภาวะของมนุษยชาติต้องมีการเปลี่ยนแปลงระบบสังคมทั้งหมด สังคมใหม่ต้องเป็นสังคมที่สามารถอ้าแขนรับความหลากหลายทั้งหมดของเผ่าพันธุ์มนุษย์ และได้ประโยชน์จากพรสวรรค์และญาณทัสนะทุกอย่างที่ประสบการณ์ทางวัฒนธรรมหลายพันปีได้ขัดเกลา :

ยุคนี้คือยุคที่ความโปรดปรานที่เลิศที่สุดของพระผู้เป็นเจ้าได้หลั่งมายังมนุษย์ คือยุคที่กรุณาธิคุณอันยิ่งใหญ่ที่สุดของพระองค์ได้ซึมซาบสรรพสิ่ง เป็นหน้าที่ของชนชาติทั้งหมดของโลกที่จะใกล้ชิดเกลี้ยข้อขัดแย้ง และอาศัยอยู่ภายใต้เงาของพสกษาแห่งการดูแลและความเมตตาารักใคร่ของพระองค์ด้วยความสามัคคีและสันติภาพที่สมบูรณ์... ในไม่ช้าระบบในปัจจุบันจะถูกม้วนเก็บ และระบบใหม่จะกางออกมาแทนที่แท้จริงแล้วพระผู้เป็นนายทรงกล่าวความจริง และเป็นพระผู้ทรงรู้สิ่งที่มองไม่เห็น⁶⁵

พระบาฮาอุลลาห์ทรงยืนยันว่า เครื่องมือสำคัญสำหรับการเปลี่ยนแปลงสังคมและบรรลุมิติภาวะของเอกภาพของโลกคือ การสถาปนาความยุติธรรมในกิจการทั้งหลายของมนุษยชาติ เรื่องนี้อยู่ในใจกลางของคำสอนของพระองค์ :

แสงสว่างของมนุษย์คือความยุติธรรม จงอย่าดับแสงนี้ด้วยวายุที่สวนทางแห่งการกดขี่และการใช้อำนาจบาตรใหญ่ จุดประสงค์ของความยุติธรรมคือการปรากฏของเอกภาพในหมู่มนุษย์ มหาสมุทรแห่งอัจฉริยภาพสวรรค์สาดซัดอยู่ภายในวณะที่

⁶¹ *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, p. 217

⁶² *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, p. 164

⁶³ *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, p. 95

⁶⁴ *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, p. 164

⁶⁵ *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, pp. 6-7

สูงส่งนี้ ขณะที่ตำราทั้งหลายของโลกไม่สามารถบรรจุคำสำคัญที่ซ่อนเร้นของวจนะ
นี้... 66

ในธรรมลิขิตภายหลังพระบาฮาอุลลาห์ทรงให้ความชัดเจนแก่นัยทั้งหลายของ
หลักธรรมนี้สำหรับยุคแห่งวุฒิภาวะของมนุษยชาติ พระองค์ทรงยืนยันว่า “สตรีและ
บุรุษเท่าเทียมกันตลอดมาและจะเท่าเทียมกันตลอดไปในสายตาของพระผู้เป็นเจ้า”
67 และความเจริญก้าวหน้าของอารยธรรมจำเป็นต้องอาศัยสังคมที่จัดระบบกิจการ
ต่างๆ ที่ให้ความจริงนี้แสดงออกได้อย่างบริบูรณ์ ทรัพยากรทั้งหลายของโลกเป็น
ทรัพย์สินของมนุษยชาติทั้งหมด ไม่ใช่ของชนชาติใดๆ การส่งเสริมความผาสุกทาง
เศรษฐกิจของส่วนรวมที่ต่างกัน ควรได้รับรางวัลและการรับรองในระดับชั้นที่ต่างกัน
แต่ต้องยุติความมั่งคั่งและความยากจนสุดขีดที่บีบคั้นเกือบทุกชาติในโลก โดยไม่
คำนึงถึงปรัชญาทางสังคมและเศรษฐกิจที่ชาตินั้นๆ แสดงตัว

66 *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, pp. 66-67

67 *Women: Extracts from the Writings of Bahá'u'lláh, 'Abdu'l-Bahá, Shoghi Effendi and the Universal House of Justice* (Thornhill, Ontario: Bahá'í Canada Publications, 1968), p. 26

การประกาศต่อกษัตริย์ทั้งหลาย

[Announcement to the Kings]

ธรรมลิขิตที่คัดมาข้างต้นส่วนใหญ่ถูกเปิดเผยในสภาพการณ์ที่มีการประหัตประหารพื้นกลับมา ไม่นานหลังจากที่คณะผู้ถูกเนรเทศมาถึงคอนสแตนติโนเปิล เป็นที่เห็นได้ชัดว่า การให้เกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวระหว่างการเดินทางมาจากแบกแดด เป็นการแสดงสลับฉากช่วงสั้นๆ การตัดสินใจของทางการออตโตมานให้ย้ายผู้นำ "บาบี" และสหายทั้งหลายของพระองค์ไปยังเมืองหลวงของจักรวรรดิ แทนที่จะไปยังมณฑลห่างไกล ยิ่งทำให้ตัวแทนทั้งหลายของรัฐบาลเปอร์เซียตื่นตระหนก⁶⁸ ด้วยกลัวว่าพัฒนาการในแบกแดดจะเกิดขึ้นซ้ำรอย และคราวนี้อาจถึงจุดไม่เพียงแค่ว่าความเห็นอกเห็นใจ แต่อาจถึงกับดึงดูดความจงรักภักดีของผู้มีอิทธิพลทั้งหลายในรัฐบาลตุรกี เอกอัครราชทูตเปอร์เซียจึงยื่นหยุดกดดันให้ส่งคณะผู้ถูกเนรเทศไปยังสถานที่ห่างไกลกว่าเดิมของจักรวรรดิ เหตุผลของเขาคือการกระจายข่าวสารของศาสนาใหม่ในเมืองหลวง สามารถก่อให้เกิดแรงกระตุ้นทางการเมืองและศาสนา

เริ่มแรกนั้นรัฐบาลออตโตมานต้านทานแรงกดดันนี้อย่างเข้มแข็ง นายกรัฐมนตรีอาลี พาช่า ระบุความเชื่อของตนต่อทูตานุทูตชาวตะวันตกว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวคือ "บุรุษผู้เป็นเอกอย่างยิ่ง ปฏิบัติตนเป็นตัวอย่าง มีความพอประมาณอย่างยิ่ง และมีเกียรติศักดิ์ที่สุดคนหนึ่ง" ในความคิดเห็นของนายกรัฐมนตรี คำสอนของพระองค์ "คู่ควรแก่การชื่นชมนับถืออย่างสูง" เพราะคำสอนดังกล่าวหยุดยั้งความเป็นปรปักษ์ระหว่างศาสนาที่แบ่งแยกข้าแผ่นดินของจักรวรรดิที่เป็นชาวยิว คริสเตียนและมุสลิม⁶⁹

อย่างไรก็ตามความขุ่นเคืองใจและความระแวงคอยๆ ก่อตัวขึ้นมาระดับหนึ่ง ในเมืองหลวงของจักรวรรดิออตโตมานอำนาจการเมืองและเศรษฐกิจอยู่ในมือของข้าราชการสำนักที่ล้วนเป็นบุคคลที่ไร้ความสามารถหรือความสามารถต่ำกเว้นไม่กี่คน ความเห็นแก่สินบนคือน้ำมันหล่อลื่นกลไกปฏิบัติงานของรัฐบาล และเมืองหลวงคือแม่เหล็กที่ดึงดูดฝูงชนที่แห่กันมาจากทุกส่วนของจักรวรรดิและไกลออกไป เพื่อแสวงหาความโปรดปรานและอิทธิพล เป็นที่คาดหวังว่าบุคคลเลื่องชื่อคนใดๆ จากอีกประเทศหนึ่งหรือจากอาณานิคมของจักรวรรดิ หันใดที่มาถึงคอนสแตนติโนเปิล

⁶⁸ การผสมผสานของสภาพแวดล้อมต่างๆ ที่ไม่ธรรมดา ทำให้บรรดาเจ้าหน้าที่ส่วนกลางในคอนสแตนติโนเปิลเห็นอกเห็นใจพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเป็นพิเศษ และต้านทานแรงกดดันจากรัฐบาลเปอร์เซีย เจ้าเมืองแบกแดดนามิค พาช่า ได้เขียนถึงเมืองหลวงอย่างกระตือรือร้นเกี่ยวกับอุปนิสัยใจคอและอิทธิพลของผู้ถูกเนรเทศชาวเปอร์เซียที่เลื่องชื่อนี้ สุลต่านอับดุล อาซิสพบว่ารายงานทั้งหลายดังกล่าวกระตุ้นความอยากรู้อยากเห็น เพราะสิ่งแม้ว่าเขาจะเป็นพระเจ้ากาหลิบของอิสลามนิกายซุนนี เขาก็ถือว่าตนเองเป็นผู้แสวงหาด้านญาณ ที่สำคัญพออีกทางหนึ่งคือปฏิภานของนายกรัฐมนตรีของเขาคืออาลี พาช่า สำหรับนายกรัฐมนตรีผู้เป็นนักศึกษาด้านภาษาและวรรณกรรมเปอร์เซียที่เชี่ยวชาญ และใครจะเป็นผู้ทำให้การบริหารของรัฐบาลตุรกีทันสมัย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวดูเหมือนเป็นผู้ที่นำเห็นอกเห็นใจอย่างยิ่ง ไม่มีข้อสงสัยว่าความเห็นอกเห็นใจและความน่าสนใจที่ผสมผสานกันนี้ พาให้รัฐบาลออตโตมานเชิญพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมายังเมืองหลวง แทนที่จะส่งพระองค์ไปยังศูนย์ที่ห่างไกลกว่า หรือส่งมอบพระองค์ให้กับเจ้าหน้าที่เปอร์เซียที่กำลังเร่งเร้า

⁶⁹ สำหรับรายงานเต็มฉบับของเอกอัครราชทูตออสเตรีย Count von Prokesh-Osten ที่อยู่ในจดหมายของเขาส่ง Comte de Gobineau ลงวันที่ 10 มกราคม พ.ศ. 2409 (ค.ศ. 1866) ดูได้จากหนังสือ *Babi and Bahá'í Religions*, pp. 186-87

จะไปรวมกลุ่มกับบรรดาผู้แสวงหาการอุปถัมภ์ในห้องรับรองของบรรดาพหุภาษาและข้าหลวงของราชสำนัก ไม่มีกลุ่มไหนจะใหญ่กว่ากลุ่มผู้ถูกเนรเทศทางการเมืองชาวเปอร์เซียที่ซิงดีกัน ซึ่งเป็นที่รู้จักกันในด้านความเย็บกายและไม่กระดากอาย

สำหรับมิตรสหายที่เร่งเร้าพระองค์ให้ใช้ประโยชน์จากความไม่เป็นมิตรต่อรัฐบาลเปอร์เซียที่มีอยู่ทั่ว และความเห็นใจที่ความทุกข์ทรมานของพระองค์ปลุกเร้า พระบาฮาอุลลาห์ทรงกล่าวอย่างชัดเจนจนเป็นที่ทุกซ่ร้อนของพวกเขาว่า พระองค์ไม่มีอะไรจะขอ ถึงแม้ว่าข้าหลวงหลายคนของรัฐบาลได้มาเยี่ยมพระองค์เพื่อสังคม ณ ที่พักอาศัยที่สำรองไว้ให้พระองค์ พระองค์ก็ได้หาประโยชน์จากโอกาสเหล่านี้ พระองค์ทรงกล่าวว่า พระองค์อยู่ในคอนสแตนติโนเปิลในฐานะอาคันตุกะโดยการเชิญของสุลต่าน และความสนใจของพระองค์อยู่ในเรื่องของจิตวิญญาณและศีลธรรม

หลายปีต่อมาเอกอัครราชทูตเปอร์เซียมีร์ซา ฮุสเซน ซาน ขณะใคร่ครวญถึงการเดินทางไปราชการของตนในเมืองหลวงของจักรวรรดิออตโตมาน และบ่นเกี่ยวกับความโลภและความไวใจไม่ได้ของเพื่อนร่วมชาติที่ก่อความเสียหายต่อชื่อเสียงของเปอร์เซียในคอนสแตนติโนเปิล ได้แสดงการชื่นชมนับถือด้วยน้ำใสใจจริงอย่างน่าแปลกใจต่อการปฏิบัติตัวที่พระบาฮาอุลลาห์สามารถแสดงเป็นตัวอย่างในช่วงเวลาสั้นๆ⁷⁰ อย่างไรก็ตาม ณ เวลานั้น เขาและเพื่อนร่วมงานได้ใช้สถานการณ์ตอนนั้น แกล้งว่า เป็นวิธีที่หลักแหลมของผู้ถูกเนรเทศในการปกปิดการแอบสมคบคิดกันที่เป็นภัยต่อสวัสดิภาพของสาธารณชนและศาสนาของรัฐ ภายใต้การกดดันของอิทธิพลเหล่านี้ ในที่สุดบรรดาเจ้าหน้าที่ออตโตมานได้ตัดสินใจย้ายพระบาฮาอุลลาห์และครอบครัวของพระองค์ไปยังเมืองภูมิภาคคืออเดรียโนเปิล ซึ่งเป็นการย้ายอย่างรีบร้อนกลางฤดูหนาวที่สาหัสสุดๆ ที่นั่นคณะผู้ถูกเนรเทศถูกจัดให้อาศัยอยู่ในอาคารที่ไม่เพียงพอ ขาดแคลนเครื่องนุ่งห่มที่เหมาะสมและเสบียงอื่นๆ ที่จำเป็น พวกเขาต้องทนทรมานอย่างหนักเป็นเวลาหนึ่งปี แม้ว่าไม่ถูกขู่กล่าวหาอาชญากรรมใดและไม่ได้รับโอกาสที่จะแก้ต่างให้ตนเอง ก็เป็นที่ชัดเจนว่าพวกเขาถูกทำให้เป็นนักโทษของรัฐโดยความลุ่มแก่อำนาจ

จากมุมมองของประวัติศาสตร์ศาสนา การถูกเนรเทศติดต่อกันของพระบาฮาอุลลาห์ไปยังคอนสแตนติโนเปิลและอเดรียโนเปิล มีสัญลักษณ์บางอย่างที่สะดุดตา เป็นครั้งแรกที่พระเจ้าผู้สร้างองค์ของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของซึ่งเป็นผู้ก่อตั้งระบบศาสนาอิสระที่จะกระจายไปทั่วโลกในไม่ช้า ได้ข้ามคอคอดของแม่น้ำที่แยกทวีปเอเชียจากยุโรปและได้เข้ามาใน "โลกตะวันตก" ศาสนาที่ยิ่งใหญ่อื่นๆ ทั้งหมดได้ถือกำเนิดในทวีปเอเชีย และภารกิจของพระศาสดาผู้ก่อตั้งศาสนาเหล่านั้นถูกจำกัดอยู่ในทวีปนั้น ในการกล่าวถึงข้อเท็จจริงที่ว่ายุคศาสนาทั้งหลายในอดีตโดยเฉพาะอย่างยิ่งของพระอับราฮัม พระเยซูและพระโมฮัมหมัด ได้มีอิทธิพลที่สำคัญที่สุดต่อการพัฒนาอารย

⁷⁰ *The Revelation of Bahá'u'lláh*, Vol.2, p. 399

ธรรมในวิถีของการขยายตัวไปทางตะวันตก พระบาฮาอุลลาห์ทรงทำนายว่า สิ่งเดียวกันนั้นจะเกิดขึ้นในยุคใหม่นี้แต่ในระดับที่กว้างใหญ่ไพศาลกว่า : *“แสงสว่างแห่งการเปิดเผยพระธรรมของพระองค์ได้รุ่งอรุณในโลกตะวันออก เครื่องหมายทั้งหลายแห่งอริปไตยของพระองค์ได้ปรากฏในโลกตะวันตก ดูกร ประชาชน จงไตร่ตรองสิ่งนี้ในหัวใจของเจ้า...”*⁷¹

ดังนั้นจึงอาจไม่น่าแปลกใจที่พระบาฮาอุลลาห์ทรงเลือกช่วงโมงนี้ประกาศพันธกิจของพระองค์ ซึ่งได้รับความจงรักภักดีอย่างซึ้งๆ จากสาวกทั้งหลายของพระบ็อบทัวห์ตั้งตะวันออกกลาง การประกาศของพระองค์มาในรูปของคำแถลงเป็นชุด ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในบรรดาเอกสารที่น่าสังเกตที่สุดในประวัติศาสตร์ศาสนา ในเอกสารเหล่านี้ พระผู้สำแดงองค์ของพระผู้เป็นเจ้าทรงตรัสต่อ “กษัตริย์และผู้ปกครองทั้งหลายของโลก” เป็นการประกาศรุ่งอรุณของยุคของพระผู้เป็นเจ้าต่อพวกเขา กล่าวเป็นนัยถึงการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ยังไม่อาจเข้าใจซึ่งกำลังทวีพลังขับเคลื่อนทั่วโลก และขอพวกเขาในฐานะที่เป็นผู้พิทักษ์ของพระผู้เป็นเจ้าและเพื่อนมนุษย์ ให้ลุกขึ้นส่งเสริมกระบวนการประสานสามัคคีเผ่าพันธุ์มนุษย์ พระองค์ทรงกล่าวว่า เพราะความเป็นที่เคารพนับถือของข้าแผ่นดินเป็นกลุ่มเป็นก้อน และเพราะการใช้อำนาจเด็ดขาดในการปกครองของพวกเขาส่วนใหญ่ จึงอยู่ในอำนาจของพวกเขาคือที่จะช่วยการก่อให้เกิดสิ่งที่พระองค์เรียกว่า *“สันติภาพอันยิ่งใหญ่ที่สุด”* ซึ่งเป็นระบบโลกที่มีเอกภาพเป็นลักษณะเด่น และได้รับแรงบันดาลใจด้วยความยุติธรรมของพระผู้เป็นเจ้า

เป็นเรื่องทำได้ยากที่สุดที่ผู้อ่านสมัยใหม่จะนิยามภาพโลกของศีลธรรมและสติปัญญาที่กษัตริย์เหล่านี้มีชีวิตอยู่เมื่อศตวรรษที่แล้ว จากชีวประวัติและจดหมายส่วนตัวของพวกเขาเป็นที่เห็นได้ชัดว่า กษัตริย์เหล่านี้ยกเว้นไม่กี่คน มีจิตศรัทธาศาสนาเป็นการส่วนตัว อยู่แถวหน้าในชีวิตทางธรรมในชาติของตน มักจะอยู่ในฐานะที่เป็นประมุขของศาสนาประจำชาติ และเชื่อมั่นในสัจธรรมที่ไม่ผิดพลาดในคัมภีร์ไบเบิลหรือคัมภีร์โกรอ่าน อำนาจที่พวกเขาส่วนใหญ่ใช้ พวกเขาถือว่ามีที่มาโดยตรงจากอำนาจสวรรค์ของวรรคต่างๆ ในคัมภีร์เดียวกันเหล่านี้ ซึ่งเป็นอำนาจที่พวกเขากล่าวถึงอย่างมีพลังชัดเจนชัดคำ พวกเขาคือผู้ที่ได้รับการเฉลิมหน้าผากโดยพระผู้เป็นเจ้า สำหรับพวกเขาแล้วคำพยากรณ์ทั้งหลายเกี่ยวกับ “ยุคหลัง” และ “อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า” มิใช่ตำนานหรืออุปมา แต่เป็นความแน่นอนซึ่งเป็นที่ตั้งของระบบศีลธรรมทั้งหมด และพวกเขาเองจะถูกพระผู้เป็นเจ้าเรียกให้ไปชี้แจงการดูแลรับผิดชอบของตน

สารของพระบาฮาอุลลาห์ตรัสต่อโลกแห่งจิตวิสัยนี้ว่า :

⁷¹ *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, p. 13

ดูกร กษัตริย์ทั้งหลายบนพิภพ! พระผู้เป็นนายสูงสุดของทุกคนเสด็จมาแล้ว อาณาจักรเป็นของพระผู้เป็นเจ้าของ พระผู้ทรงคุ้มครองที่มีอำนาจเบ็ดเสร็จ พระผู้ทรงดำรงอยู่ด้วยตนเอง...นี่คือการเปิดเผยพระธรรมที่สิ่งใดก็ตามที่เจ้าครอบครองไม่มีวันเทียบได้ ขอพวกเจ้าเพียงแต่รู้

จงเอาใจใส่อย่าให้ความทะนงมายับยั้งเจ้าไม่ให้ยอมรับบ่อเกิดของการเปิดเผยพระธรรม เพื่อมิให้สิ่งทั้งหลายของโลกนี้มาเป็นมานปิดกั้นเจ้าจากพระผู้เป็นผู้สร้างสวรรค์...ความชอบธรรมของพระผู้เป็นเจ้าของเป็นพยาน! ไม่ใช่ความปรารถนาของเราที่จะมาเอาอาณาจักรของพวกเจ้า พันธกิจของเราคือการยึดและครองหัวใจของมนุษย์...⁷²

พวกเจ้าจงรู้ไว้ว่าคนยากไร้คือผู้ที่พระผู้เป็นเจ้าของฝากไว้ในความดูแลในหมู่พวกเจ้า จงเฝ้าดูว่าพวกเจ้าไม่ได้คิดคดต่อสิ่งฝากไว้นี้ พวกเจ้าไม่ได้ปฏิบัติต่อพวกเขาอย่างไม่ยุติธรรม และพวกเจ้าไม่ได้เดินในหนทางของพวกที่ไม่ซื่อ พวกเจ้าจะถูกเรียกอย่างแน่นอนให้ชี้แจงสำหรับสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าของฝากไว้นี้ ในวันที่คั่นซึ่งแห่งความยุติธรรมจะถูกตั้ง วันที่ทุกคนจะได้รับสิ่งที่ควรจะได้ วันที่การกระทำทุกอย่างของมวลมนุษย์ไม่ว่าจนหรือรวยจะถูกชั่ง...

จงตรวจสอบศาสนาของเรา สอบสวนสิ่งต่างๆที่บังเกิดกับเรา และตัดสินอย่างยุติธรรมระหว่างเรากับศัตรูทั้งหลายของเรา และจงเป็นพวกที่ปฏิบัติต่อเพื่อนบ้านอย่างเป็นธรรม หากพวกเจ้าไม่ยับยั้งผู้กดขี่ หากพวกเจ้าไม่คุ้มครองสิทธิของผู้ถูกข่มขู่ เช่นนั้นพวกเจ้ามีสิทธิ์อะไรที่จะโอ้อวดตัวเองในหมู่มนุษย์...?⁷³

หากพวกเจ้าไม่เอาใจใส่คำแนะนำที่เราเปิดเผยไว้ด้วยภาษาที่ไม่มีเสมอและไม่คลุมเครือในธรรมจารึกนี้ โทษทัณฑ์ของพระผู้เป็นเจ้าของจะโจมตีเจ้าจากทุกทิศทาง และการพิพากษาด้วยความยุติธรรมของพระองค์จะประกาศลงโทษเจ้า ในวันนั้นพวกเจ้าจะไม่มีพลังต้านทานพระองค์ และจะยอมรับความสิ้นฤทธิ์ของเจ้าเอง...⁷⁴

วิสัยทัศน์เกี่ยวกับ "สันติภาพอันยิ่งใหญ่ที่สุด" หาได้ปลุกการตอบสนองจากผู้ปกครองทั้งหลายแห่งคริสต์ศตวรรษที่สิบเก้า การขยายอิทธิพลของชาตินิยมและการขยายจักรวรรดิไม่ได้เกณฑ์แค่กษัตริย์ทั้งหลาย แต่ยังเกณฑ์บรรดาสมาชิกรัฐสภา นักวิชาการ นักศิลปะ หนังสือพิมพ์ และองค์กรศาสนาหลักๆ เข้ามาในฐานะผู้โฆษณาชวนเชื่อที่กระตือรือร้นของการฉลองชัยชนะของโลกตะวันตก ข้อเสนอสำหรับการเปลี่ยนแปลงสังคมไม่ว่าจะเป็นกลางและมีอุดมคติเพียงไร ก็ตกเป็นเชลยอย่างรวดเร็วของลัทธิใหม่ๆ เป็นฝูงที่รีบสร้างกันขึ้นมาโดยกระแสที่สูงขึ้น

⁷² *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, pp. 210-212

⁷³ *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, pp. 251-252

⁷⁴ *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, p. 252

ของวัตถุนิยมที่ยืนหยัด ในโลกตะวันออกด้วยหลงติดกับคำกล่าวอ้างของตนเองว่า เป็นทุกสิ่งที่มีมนุษยชาติสามารถรู้และจะรู้เกี่ยวกับพระเจ้าและสวรรค์ โลกอิสลามได้จมลึกลงไปทุกทีในความเขลา ความเชื่องซึม และความไม่เป็นมิตรที่บึงตึงกับมนุษยเผ่าพันธุ์หนึ่ง ซึ่งไม่ยอมรับความเหนือกว่าทางธรรมนี้

10

การมาถึงดินแดนศักดิ์สิทธิ์

[Arrival in the Holy Land]

ด้วยเหตุการณ์ต่างๆ ก่อนหน้านี้ในแบกแดด ดูเหมือนน่าแปลกใจที่เจ้าหน้าที่ออกโตโตมานทั้งหลายไม่ได้คาดการณ์สิ่งที่จะเป็นผลตามมาจากการปักหลักของพระบาฮาอุลลาห์ในอีกเมืองหลวงใหญ่ของภูมิภาค ภายในหนึ่งปีหลังจากการมาถึงเอเดรียโนเปิลของพระองค์ ทีแรกนักโทษของพวกเขาได้ดึงดูดความสนใจ และต่อมาดึงดูดความชื่นชมอย่างแรงกล้าจากบุคคลเลื่องชื่อทั้งในกิจกรรมทางปัญญาและกิจกรรมบริหารของภูมิภาค สองคนในบรรดาผู้ชื่นชมที่อุทิศตนที่สุดคือ โครซิด พาซาผู้ว่าการมณฑล และเซโคล อิสลามบุคคลตำแหน่งสูงแถวหน้าของศาสนา ซึ่งทำให้บรรดาผู้แทนกงสุลเปอร์เซียกระวนกระวายใจ ในสายตาของเจ้าบ้านของพระองค์และสาธารณชนทั่วไป ผู้ถูกเนรเทศนี้คือนักปรัชญาด้านศีลธรรมและนักบุญ ซึ่งมีความมีน้ำหนักรวมของคำสอนพระองค์ ไม่เพียงสะท้อนอยู่ในตัวอย่างชีวิตของพระองค์เองเท่านั้น แต่ยังสะท้อนอยู่ในการเปลี่ยนแปลงที่คำสอนเหล่านั้นก่อให้เกิดในหมู่ผู้แสวงบุญชาวเปอร์เซียที่ไหลมาเทมาและแห่กันมาที่ศูนย์กลางห่างไกลนี้ของจักรวรรดิออกโตโตมาน เพื่อจะเข้าเฝ้าพระองค์⁷⁵

พัฒนาการที่ไม่คาดคิดมาก่อนเหล่านี้ ทำให้เอกอัครราชทูตเปอร์เซียและเพื่อนร่วมงานทั้งหลายของเขาเชื่อมั่นว่า การเคลื่อนไหวของบาไฮที่กำลังกระจายไม่หยุดในเปอร์เซีย จะปักหลักมีอิทธิพลอย่างกว้างขวางในจักรวรรดิข้างเคียงที่เป็นคู่แข่งของเปอร์เซีย เพียงแต่อาศัยเวลาเท่านั้น ตลอดช่วงเวลานี้ของประวัติศาสตร์ของจักรวรรดิออกโตโตมาน จักรวรรดิที่คลอนแคลนนี้ได้ดิ้นรนต่อสู้กับการรุกรานของพระเจ้าซาร์แห่งรัสเซียซ้ำแล้วซ้ำอีก การก่อกบฏในหมู่ข้าแผ่นดิน และความพยายามอย่างยืดยาดที่จะแบ่งแยกบางอาณาเขตต่างๆ ของตุรกีออกมาโดยรัฐบาลอังกฤษและออสเตรียที่แสดงตัวว่าเห็นใจ เพื่อนำไปผนวกกับจักรวรรดิของตนเอง สภาพการณ์ทางการเมืองที่ไม่มั่นคงเหล่านี้ในมณฑลทั้งหลายของตุรกีที่อยู่ในยุโรปให้เหตุผลใหม่และริบดาวน์ที่สนับสนุนคำขอร้องของเอกอัครราชทูตเปอร์เซียให้ย้ายคณะผู้ถูกเนรเทศไปยังอาณานิคมห่างไกล ที่ซึ่งพระบาฮาอุลลาห์จะได้ติดต่อกับแคว้นผู้มีอิทธิพลอีกต่อไป ไม่ว่าจะเป็นชาวตุรกีหรือชาวตะวันตก

เมื่อรัฐมนตรีต่างประเทศตุรกีโฟวัต พาซา กลับมาจากการไปเยือนเอเดรียโนเปิล รายงานที่ไม่น่าเชื่อของเขาเกี่ยวกับกิตติศัพท์ของพระบาฮาอุลลาห์ที่รำลือไปทั่วภูมิภาค ดูเหมือนจะให้ความน่าเชื่อถือแก่ข้อเสนอแนะของคณะทูตเปอร์เซีย ในบรรยากาศของความคิดเห็นเช่นนี้ รัฐบาลได้ตัดสินใจอย่างกะทันหันให้กักบริเวณแขกของตนอย่างเข้มงวด เข้าวันหนึ่งโดยไม่มีการเตือนบ้านของพระบาฮาอุลลาห์

⁷⁵ สำหรับคำพรรณนาเหตุการณ์เหล่านี้ ดูหนังสือ *The Revelation of Bahá'u'lláh*, Vol.3, โดยเฉพาะอย่างยิ่ง pp. 296, 331

ถูกล้อมโดยทหาร และคณะผู้ถูกเนรเทศได้รับคำสั่งให้เตรียมตัวจากไปยังจุดหมายปลายทางที่ไม่รู้

สถานที่ที่ถูกเลือกสำหรับการเนรเทศครั้งสุดท้ายนี้คือ เมืองปราการณมิงหิงอัคคาบน ชายฝั่งของดินแดนศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งขึ้นชื่อทั่วทั้งจักรวรรดิสำหรับภูมิอากาศที่เหม็นเน่า และความชุกของโรคหลายชนิด อัคคาเป็นอาณานิคมกักกันที่รัฐออตโตมานใช้คุมขังอาชญากรที่อันตรายทั้งหลาย ที่คาดได้ว่าจะมีชีวิตรอดอยู่ในการถูกจำคุกที่นั่น ไม่ได้นานนัก เมื่อมาถึงในเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2411 (ค.ศ. 1868) พระบาฮาอุลลาห์ สมาชิกครอบครัวของพระองค์และคณะสาวกที่ถูกเนรเทศกับพระองค์ ต้องประสบกับความทุกข์ทรมานและการทำทารุณภายในปราการณนั้นเองเป็นเวลาสองปี และจากนั้นถูกกักบริเวณในบ้านใกล้เคียงที่เป็นของพ่อค้าท้องถิ่นคนหนึ่ง เป็นเวลานานที่คณะผู้ถูกเนรเทศเป็นที่รังเกียจของประชาชนท้องถิ่นที่มั่งคั่ง ซึ่งได้รับการเตือนในการเทศน์ตามที่สาธารณะให้ระวัง “พระผู้เป็นเจ้าของชาวเปอร์เซีย” ผู้ถูกพรรณนาว่าเป็นศัตรูต่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสาธารณชน และเป็นผู้เผยแพร่ความคิดที่หมิ่นศาสนาและผิดศีลธรรม สมาชิกหลายคนในคณะผู้ถูกเนรเทศกลุ่มเล็ก เสียชีวิตเพราะความแร้นแค้นและสภาพความเป็นอยู่อื่นๆ ที่พวกเขาเจอ ⁷⁶

เมื่อมองย้อนกลับไปในอดีตดูเหมือนเป็นเรื่องที่ผิดไปจากความคาดหมายที่สุด ที่การเลือกดินแดนศักดิ์สิทธิ์เป็นสถานที่กักขังพระบาฮาอุลลาห์ เป็นผลมาจากการกดดันจากศัตรูทั้งหลายที่เป็นนักบวชและพลเรือน ซึ่งความมุ่งหมายของพวกเขาคือจะดับอิทธิพลทางศาสนาของพระองค์ ปาเลสไตน์ซึ่งเป็นที่เคารพของสามศาสนาที่ยิ่งใหญ่ที่เชื่อในพระเจ้าองค์เดียวกัน เป็นจุดที่ภพของพระผู้เป็นเจ้าของและภพของมนุษย์ตัดผ่านกัน และถือว่าเป็นสถานที่แห่งการคาดหวังรอคอยของมนุษย์ที่ไม่มีเหมือนในเวลานั้นดังที่เป็นมานับพันๆ ปี ไม่ก็สัปดาห์ก่อนที่พระบาฮาอุลลาห์จะมาถึง ผู้นำหลักของการเคลื่อนไหวของนิกายโปรเตสแตนต์เทมเปร์ราในเยอรมัน ได้แล่นเรือจากยุโรปมาตั้งถิ่นที่อาศัยที่ตินกูเขาคาร์เมลเพื่อจะต้อนรับพระเยซู ซึ่งพวกเขาเชื่อว่าการเสด็จมาของพระองค์จวนเจียนแล้ว บนซุ้มประตูของบ้านเล็กๆ หลายหลังที่พวกเขาสร้างขึ้นมา ซึ่งหันหน้ามองข้ามอ่าวไปยังคุกของพระบาฮาอุลลาห์ที่อัคคา ยังมีข้อความแกะสลักว่า “Der Herr ist nahe” (“พระผู้เป็นนายอยู่ใกล้”) ⁷⁷

ในอัคคาพระบาฮาอุลลาห์ทรงเปล่งวาจาให้ลิขิตเป็นสารต่อเนื่องกันถึงผู้ปกครองเป็นรายบุคคลอีกรอบ ต่อจากที่พระองค์เริ่มต้นไว้ในอเดรียโนเป็ล สารหลายฉบับเหล่านี้มีคำเตือนเกี่ยวกับการพิพากษาของพระผู้เป็นเจ้าของสำหรับความไม่เอาใจใส่และ

⁷⁶ สำหรับคำพรรณนาปรากฏการณ์นี้ ดูหนังสือ *God Passes By*, pp. 180-89

⁷⁷ ในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2393 ถึง 2402 (ค.ศ. 1850 ถึง 1859) ผู้นำศาสนาชาวเยอรมันสองคนคือ Christoph Hoffmann และ George David Hardegg ได้ร่วมมือกันพัฒนาชมรมเทมเปร์รา ซึ่งอุทิศต่อการตั้งถิ่นที่อาศัยในดินแดนศักดิ์สิทธิ์ เพื่อเตรียมหนทางสำหรับพระคริสต์เมื่อพระองค์เสด็จกลับมา กลุ่มผู้ก่อตั้งชมรมได้ออกเดินทางจากเยอรมันวันที่ 6 สิงหาคม พ.ศ. 2411 (ค.ศ. 1868) และมาถึงเมืองไซฟาร์วันที่ 30 ตุลาคม พ.ศ. 2411 (ค.ศ. 1868) นับได้สองเดือนหลังจากการมาถึงของพระบาฮาอุลลาห์เอง

การปกครองที่ไม่ชอบของพวกเขา ซึ่งการบังเกิดขึ้นจริงตามคำเตือนอย่างน่าทึ่ง ได้ปลุกเร้าการอภิปรายกันอย่างแข็งขันในหมู่ประชาชนทั่วทั้งตะวันออกใกล้ ตัวอย่างเช่นไม่ถึงสองเดือนหลังจากที่คณะผู้บุกเบิกรเทศมาถึงเมืองคุก โฟวัต พาชารัฐมนตรีต่างประเทศของจักรวรรดิออตโตมาน ซึ่งการใส่ความของเขาช่วยจุดชนวนให้เกิดการเนรเทศพระบาฮาอุลลาห์ เขาถูกไล่ออกจากตำแหน่งอย่างกะทันหันและตายในฝรั่งเศสเพราะหัวใจวาย เหตุการณ์นี้ถูกระบุไว้ในคำแถลงหนึ่งซึ่งทำนายการถูกไล่ออกก่อนเวลาของเพื่อนร่วมงานของเขานายกรัฐมนตรีอาลี พาชา การถูกโค่นอำนาจและการตายของสุลต่าน การสูญเสียดินแดนของตุรกีในยุโรป ซึ่งเป็นความหายนะที่ไล่ตามกันมาติดๆ เป็นชุด ⁷⁸

จดหมายฉบับหนึ่งถึงพระเจ้านโปเลียนที่ 3 เตือนว่า เพราะความไม่จริงใจและการใช้อำนาจที่ไม่ชอบของเขา : "...ราชอาณาจักรของเจ้าจะตกอยู่ในความสับสน และจักรวรรดิจะหลุดจากมือของเจ้า เป็นการลงโทษสำหรับสิ่งที่เจ้าได้ก่อ...ความโอ้อวดของเจ้าทำให้เจ้าทะนงหรือ? ชีวิตของเราเป็นพยาน! ความโอ้อวดของเจ้าจะไม่ยั่งยืน..." ⁷⁹ เกี่ยวกับสงครามฝรั่งเศสปรัสเซียที่หายนะและการถูกโค่นอำนาจของพระเจ้านโปเลียนที่ 3 ที่เป็นผลตามมา ซึ่งเกิดขึ้นภายในเวลาไม่ถึงหนึ่งปีหลังจากคำแถลงนี้ อลิสแตร์ ฮอร์นนักวิชาการสมัยใหม่ด้านประวัติศาสตร์การเมืองของฝรั่งเศสในคริสต์ศตวรรษที่สิบเก้า เขียนไว้ว่า :

ประวัติศาสตร์อาจไม่รู้จักรณีนี้น่าตกใจยิ่งกว่าสิ่งที่ชาวกรีกเรียกว่าเพริเพทียา นั่นคือการร่วงลงมาจากยอดแห่งความทะนงอย่างน่าสะพรึงกลัว แนนอนว่าไม่มีชาติใดในสมัยปัจจุบันที่เปี่ยมด้วยความโอฬารอย่างเห็นได้ชัด และมั่งคั่งด้วยความสำเร็จทางวัตถุ เคยได้รับความอดสูที่เลวร้ายกว่าในช่วงเวลาอันสั้นเช่นนี้ ⁸⁰

เพียงไม่กี่เดือนก่อนที่ลำดับเหตุการณ์ต่างๆ ที่ไม่คาดคิดในยุโรป จะนำไปสู่การบุกกรุกรัฐทั้งหลายของพระสันตะปาปา และการผนวกกรุงโรมโดยกองกำลังของราชอาณาจักรใหม่แห่งอิตาลี คำแถลงหนึ่งที่ตรัสต่อพระสันตะปาปาไพอัสที่ 9 ได้เร่งเร้าเขาว่า "จงละทิ้งราชอาณาจักรของเจ้าไว้กับกษัตริย์ทั้งหลาย และไหลพ้นขึ้นมาจากสถานที่อาศัยของเจ้าด้วยใบหน้าหันไปหาอาณาจักรสวรรค์...จงเป็นอย่างที่พระผู้เป็นนายของเจ้าเป็น...แท้จริงแล้ววันแห่งการรวบรวมไว้ด้วยกันมาถึงแล้ว และสิ่งทั้งหมดถูกแยกออกจากกัน พระองค์ทรงเก็บสิ่งที่พระองค์เลือกไว้ในภาชนะแห่งความยุติธรรม และโยนสิ่งที่เหมาะสมกับไฟลงไปในกองไฟ..." ⁸¹

⁷⁸ สำหรับคำพรรณนาความหายนะที่บังเกิดกับดินแดนตุรกีในยุโรปในสงครามรัสเซียตุรกีปี พ.ศ. 2420 ถึง 2421 (ค.ศ. 1877 ถึง 1878) ดู Addendum III ในหนังสือ *Bahá'u'lláh: The King of Glory*, pp. 460-62

⁷⁹ *Epistle to the Son of the Wolf*, p. 51

⁸⁰ Aristair Horne, *The Fall of Paris* (London: Macmillan, 1965), p. 34

⁸¹ Cited in *The Promised Day is Come* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1980), pp. 32-3 โดยท่านไซกิ เอฟเฟนดี

พระเจ้าวิลเลียมที่ 1 กษัตริย์แห่งปรัสเซีย ซึ่งกองทัพของเขามีชัยอย่างท่วมท้นในสงครามฝรั่งเศสปรัสเซีย ได้รับการเตือนจากพระบาฮาอุลลาห์ในคิตาปีอัคตัสให้เอาใจใส่ตัวอย่างของการร่างของพระเจ้าโนโปเลียนที่ 3 และผู้ปกครองคนอื่นๆ ที่เคยมีชัยในสงคราม และอย่าให้ความทะนงมารั้งเขามิให้ยอมรับการเปิดเผยพระธรรมนี้ การที่พระบาฮาอุลลาห์เห็นล่วงหน้าว่า จักรพรรดิเยอรมันผู้นี้จะไม่ตอบสนองคำเตือนนี้ มิให้เห็นในวาระที่เป็นลางร้ายที่ปรากฏต่อมาในคัมภีร์เดียวกัน :

ดูกร ริมฝั่งแม่น้ำไรน์! เราเห็นเจ้านองไปด้วยเลือด เนื่องด้วยดาบแห่งการลงทัณฑ์ ถูกชักออกมาลงโทษเจ้า และเจ้าจะมีการเปลี่ยนแปลงอีกครั้ง และเราได้ยินเสียง เสร้าโศกของเบอร์ลิน ถึงแม้ว่าเวลานี้เธอยังอยู่ในความรุ่งโรจน์ที่สะดุดตา ⁸²

สองในคำประกาศที่สำคัญเหล่านี้มีลักษณะพิเศษด้วยทำนองที่แตกต่างกันอย่างน่าสังเกต ซึ่งตรัสต่อพระราชินีวิกตอเรีย ⁸³ และ "ผู้ปกครองทั้งหลายของทวีปอเมริกา และบรรดาประธานาธิบดีของสาธารณรัฐทั้งหลายในทวีปนั้น" คำประกาศแรกสรรเสริญการบุกเบิกที่ประสบความสำเร็จโดยการเลิกทาสทั่วทั้งจักรวรรดิอังกฤษ และชมเชยหลักการปกครองที่มาจากผู้แทน คำประกาศที่สองซึ่งเริ่มต้นด้วยการประกาศยุคของพระเจ้าเป็นเจ้า และจบลงด้วยคำบัญชาซึ่งเป็นการมอบอำนาจที่แท้จริงอย่างหาที่เปรียบไม่ได้ในสารฉบับอื่นๆ : "จงพันผ้าให้ผู้บาดเจ็บด้วยมือแห่งความยุติธรรม และบัดนี้ผู้กดขี่ที่เติบโตใหญ่ด้วยคทาแห่งบทบัญญัติของพระเจ้าเป็นนายของเจ้า พระผู้เป็นเจ้าทรงประกาศิต พระผู้ทรงอัจฉริยภาพ" ⁸⁴

⁸² Cited in *The Promised Day is Come*, p. 37

⁸³ Cited in *The Promised Day is Come*, p. 35

⁸⁴ Cited in *Citadel of Faith: Messages to America 1947-1957* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1947-57), pp. 18-19, โดยท่านไซคี เอฟเฟนตี

ศาสนาในฐานะที่เป็นแสงสว่างและความมืด

[Religion as Light and Darkness]

การประณามอย่างรุนแรงที่สุดของพระบาฮาอุลลาห์ สำหรับไว้สำหรับกำแพงระหว่างมนุษยชาติและการเปิดเผยพระธรรมของพระผู้เป็นเจ้า ที่ศาสนาจัดตั้งก่อขึ้นมาตลอดประวัติศาสตร์ หลักศาสนาที่ได้รับแรงดลใจจากความมกมายที่แพร่หลาย และทำให้สมบูรณ์โดยการใช้อยู่สติปัญญาในทางที่ผิด ถูกนำมาขัดเยียดซ้ำๆ ให้แก่กระบวนการสวรรค์ซึ่งมีจุดประสงค์ด้านจิตวิญญาณและศีลธรรมมาตลอด กฎทั้งหลายเกี่ยวกับปฏิสัมพันธ์ในสังคมที่เปิดเผยไว้เพื่อจุดประสงค์ของการสร้างความ เป็นปีกแผ่นของชีวิตชุมชน ถูกทำให้เป็นฐานโครงสร้างของหลักศาสนาและวิธีปฏิบัติที่ไม่ค่อยมีใครเข้าใจ และได้เป็นภาระแก่มวลชน ซึ่งประโยชน์ของพวกเขา เป็นที่คาดหมายกันว่ากฎเหล่านี้ควรจะส่งเสริม แม้แต่การใช้อยู่สติปัญญาซึ่งเป็น เครื่องมือสำคัญของเผ่าพันธุ์มนุษย์ ก็ถูกขัดขวางอย่างจงใจ ซึ่งก่อให้เกิดความ ล้มเหลวในที่สุดในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างความศรัทธาและวิทยาศาสตร์ ซึ่งเป็นที่พึงของชีวิตที่มีอารยธรรม

ผลที่ตามมาของบันทึกที่น่าเศร้าใจนี้คือ ความเสียชื่อเสียงที่ศาสนาร่วงลงไปทั่วโลก ที่เลวร้ายกว่าคือ ศาสนาจัดตั้งเองได้กลายเป็นเหตุที่เลวร้ายที่สุดอย่างหนึ่งของ ความเกลียดชังและการทำศึกสงครามในหมู่ชนชาติทั้งหลายของโลก พระบาฮา อุลลาห์ทรงเตือนไว้กว่าหนึ่งศตวรรษที่แล้วว่า “ความเกลียดชังและความบ้าคลั่ง ศาสนาคือไฟบรรลัยกัลป์ที่ร้อนแรงอย่างไม่มีใครดับได้ อานุภาพของพระหัตถ์ของ พระผู้เป็นเจ้าเท่านั้นที่สามารถปลดปล่อยมนุษยชาติจากทุกขเวทนาที่ทำลายล้างนี้”⁸⁵

พระบาฮาอุลลาห์ทรงกล่าวว่า บรรดาผู้ที่พระผู้เป็นเจ้าจะให้รับผิดชอบต่อ สถานการณ์ที่น่าสลดนี้คือ ผู้นำศาสนาทั้งหลายของมนุษยชาติที่หาญพูดแทนพระ ผู้เป็นเจ้ามาตลอดประวัติศาสตร์ ความพยายามของพวกเขาที่จะทำให้พระวามะของ พระผู้เป็นเจ้าเป็นของสงวนส่วนตัว และทำให้การอรรถาธิบายวามะนั้นเป็นวิธี สำหรับการขยายอิทธิพลของตน คืออุปสรรคอันใหญ่หลวงที่สุดหนึ่งเดียวที่ความ เจริญก้าวหน้าของอารยธรรมได้ดิ้นรนต่อสู้ ในการไขว่คว้าจุดหมายของตน ผู้นำ ศาสนาจำนวนมากไม่ลังเลที่จะทำร้ายพระผู้นำชาวทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าเมื่อ พระองค์เสด็จมา :

ผู้นำศาสนาทั้งหลายในทุกยุคได้ขวางกั้นประชาชนของตนไม่ให้ไปถึงชายฝั่งแห่ง ความรอดพ้นนิรันดร์ เนื่องด้วยพวกเขาก็คือบังเหียนแห่งอำนาจไว้ในเงื้อมมือที่ทรง พลัง บางคนเป็นเพราะตื้นหาอยากเป็นผู้นำ บางคนเป็นเพราะขาดความรู้ความ

⁸⁵ Epistle to the Son of the Wolf, p. 14

เข้าใจ พวกเขาจึงเป็นเหตุให้ประชาชนไม่ได้รับ, โดยการอนมัตติและอำนาจของพวกเขา
เขา ศาสนทูตทุกองค์ของพระเจ้าได้ตีมาจากถ้วยแห่งการพลี...⁸⁶

ในคำตรัสต่อนักบวชของทุกศาสนา พระบาฮาอุลลาห์ทรงเตือนเกี่ยวกับความ
สะเพร่าในความรับผิดชอบของพวกเขาในประวัติศาสตร์ :

พวกเขาเป็นประดุกน้ำพุ หากน้ำพุเปลี่ยนไป สายธารที่แตกแขนงมาจากน้ำพุจะ
เปลี่ยนไปด้วย จงเกรงกลัวพระเจ้าและได้รับการนับว่าเป็นพวกที่มีศาสนา
ทำนองเดียวกันหากหัวใจของมนุษย์คัด แขนงขาของเขาจะคัดด้วย และคล้ายกัน
หากรากของต้นไม้เน่า กิ่ง หน่อ ใบและผลไม้มือของต้นไม้ นั้นจะเน่าด้วย⁸⁷

คำแถลงเหมือนกันเหล่านี้ซึ่งถูกเปิดเผย ณ เวลาที่จารีตทางศาสนาเป็นหนึ่งใน
อำนาจสำคัญทั่วโลก ได้ประกาศว่าอำนาจนี้ได้สิ้นสุดลงแล้ว และชนชั้นนักบวชไม่
มีบทบาททางสังคมในประวัติศาสตร์ของโลกอีกต่อไป : “ดูกร นักบวชที่รวมกลุ่ม
กัน! นับแต่นี้พวกเขาจะไม่ได้เห็นตนเองครอบครองอำนาจใดๆ...”⁸⁸ สำหรับปรปักษ์
ที่อาฆาตเป็นพิเศษคนหนึ่งในกลุ่มนักบวชมุสลิม พระบาฮาอุลลาห์ทรงกล่าวต่อเขาว่า
: “เจ้าเป็นเสมือนแสงอาทิตย์อัสดงบนยอดคิงขร ในไม่ช้าแสงนั้นจะลาลับไปตามที่
ประกาศิตไว้โดยพระเจ้า พระผู้ทรงครอบครองสรรพสิ่ง พระผู้ทรงความสูงส่ง
ที่สุด ความรุ่งโรจน์ของเจ้าและความรุ่งโรจน์ของพวกที่เป็นเหมือนเจ้าหายลับไปแล้ว
...”⁸⁹

ไม่ใช่การจัดระบบกิจกรรมทางศาสนาที่คำแถลงเหล่านี้ตรัสต่อ แต่ตรัสต่อการใช้
ทรัพยากรดังกล่าวไปในทางที่ไม่ชอบ ธรรมลิขิตของพระบาฮาอุลลาห์ไม่เพียงเห็น
คุณค่าอย่างเหลือเฟือของการส่งเสริมอารยธรรมที่ยิ่งใหญ่ของศาสนาจัดตั้ง แต่ยัง
เห็นคุณค่าของประโยชน์ที่โลกได้รับจากความเสียสละตนเองและความรักที่มีต่อ
มนุษยชาติ ที่เป็นลักษณะเฉพาะของนักบวชและระบบของทุกศาสนา :

นักบวชเหล่านั้น...ที่ประดับด้วยอลงกรณ์แห่งความรู้และอุปนิสัยใจคอที่งดงามอย่าง
แท้จริง คือศิระชะของร่างกายของโลกและดวงตาของชาติทั้งหลาย...⁹⁰

ที่จริงนั้นสิ่งทำลายสำหรับประชาชนทั้งหมดทั้งศาสนิกชนและผู้ที่ไม่ใช่ศาสนิกชน
ทั้งนักบวชและฆราวาสเช่นกัน คือการยอมรับผลที่ตามมาที่กำลังลงโทษโลกใน
ปัจจุบันอันสืบเนื่องมาจากความเสื่อมของแรงผลักดันของศาสนาทุกแห่งหน ใน
ความหมางเมินพระเจ้าซึ่งมีอยู่ทั่วไปในมนุษยชาติในศตวรรษที่ผ่านมา

⁸⁶ *The Book of Certitude*, p. 15

⁸⁷ Cited in *The Promised Day is Come*, p. 83

⁸⁸ Cited in *The Promised Day is Come*, p. 81

⁸⁹ *Epistle to the Son of the Wolf*, p. 99

⁹⁰ Cited in *The Promised Day is Come*, pp. 110-11

สัมพันธภาพที่เป็นที่พึงของโครงสร้างของชีวิตทางศีลธรรมเองได้ล่มลง
ความสามารถโดยธรรมชาติของวิญญาณที่สามารถใช้เหตุผล ซึ่งสำคัญต่อ
พัฒนาการและการคำนึงคุณค่าของมนุษย์ ฤกลดความความสำคัญทุกแห่งหน :

*ความเชื่อของมนุษย์ในพระเจ้ากำลังสิ้นพลังชีวิตในทุกดินแดน ไม่มีสิ่งใดที่
ปราศจากโอสภที่มีประโยชน์ต่อสุขภาพของพระองค์ที่สามารถฟื้นพลังนี้คืนมาได้
การกีดกร่อนของความไม่มีศานากำลังกินลึกเข้าไปในอวัยวะสำคัญของสังคม
มนุษย์ สิ่งอื่นใดหรือนอกจากยาครอบจักรวาลแห่งการเปิดเผยพระธรรมที่แรงฤทธิ์
ของพระองค์ ที่สามารถชำระและทำให้สังคมมนุษย์ฟื้นกลับมาได้?...พระวณะของ
พระเจ้าเป็นเจ้าเท่านั้นที่อ้างได้ว่า มีคุณสมบัติพิเศษที่ได้รับการประสาทด้วย
ความสามารถที่จำเป็นสำหรับการเปลี่ยนแปลงที่ยิ่งใหญ่และกว้างไกลดังกล่าว⁹¹*

⁹¹ *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, p. 200

12

สันติภาพของโลก

[World Peace]

เมื่อพิจารณาเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นต่อมา คำเตือนและคำขอร้องในธรรมลิขิตของพระบาฮาอุลลาห์ในช่วงเวลานี้จับใจอย่างน่าพรึ่นพริง :

ดูกร พวกเจ้าผู้แทนที่ได้รับเลือกตั้งของประชาชนในทุกดินแดน!...จงพิจารณาโลกเป็นเสมือนร่างกายมนุษย์ซึ่งแม้ว่าครบถ้วนสมบูรณ์ ณ ตอนสร้าง ก็ถูกเล่นงานด้วยโรคร้ายแรงและความเจ็บป่วยจากสาเหตุต่างๆ ไม่สักวันเดียวที่โลกได้ผ่อนคลาย ไม่เพียงเท่านั้น ความเจ็บป่วยของโลกทรุดหนักขึ้นทุกที เนื่องด้วยโลกอยู่ภายใต้การรักษาของแพทย์ที่เขลาทั้งหลาย ผู้ยกบังเหียนให้แก่กิเลสส่วนตัวของตน...

เราเห็น โลกในยุคนี้ขึ้นกับความปรานีของผู้ปกครองทั้งหลายที่มัวเมาด้วยความทะนงจนพวกเขาไม่สามารถเห็นประโยชน์ที่ดีที่สุดสำหรับตนเองได้ชัดเจน ใหนเลยจะยอมรับการเปิดเผยพระธรรมที่น่าฉงนและทำทายเป็น...⁹²

ยุคนี้คือยุคที่โลกจะบอกเล่าข่าวของเธอ บรรดาผู้ที่ทำงานสามัญคือภาระของเธอ ขอให้พวกเจ้าเพียงแต่มองเห็น...⁹³

มนุษย์ทุกคนถูกสร้างขึ้นมาเพื่อขับเคลื่อนอารยธรรมที่เจริญก้าวหน้าอยู่ตลอด พระผู้ทรงมหิทธานุภาพเป็นพยานให้เรา : การกระทำเยี่ยงสัตว์ป่าในทุ่งไม่คู่ควรกับมนุษย์ คุณความดีที่คู่ควรกับเกียรติของมนุษย์คือ ความอดกลั้น ความปรานี ความเห็นอกเห็นใจและความเมตตารักใคร่ต่อชนชาติและวงศ์ตระกูลทั้งหมดของโลก ...⁹⁴

ชีวิตใหม่ในยุคนี้ซึ่งกำลังเคลื่อนไหวไปมาอยู่ภายในชนชาติทั้งหมดของโลก และกระนั้นไม่มีใครค้นพบสาเหตุหรือมองเห็นแรงจูงใจของสิ่งนี้ จงพิจารณาดูชนชาติทั้งหลายของโลกตะวันตก จงเป็นพยานว่า ในการไขว่คว้าสิ่งที่ไร้แก่นสารและสำคัญเล็กน้อย พวกเขาได้เสียสละและยังคงเสียสละชีวิตจำนวนนับไม่ถ้วน เพื่อการสถาปนาและส่งเสริมสิ่งนั้น...⁹⁵

ในทุกเรื่องความพอประมาณเป็นที่พึงปรารถนา หากสิ่งหนึ่งดำเนินไปจนเลยเถิดนั้นจะเป็นบ่อเกิดของความชั่วร้าย...

⁹² *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, pp. 254-55

⁹³ *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, p. 40

⁹⁴ *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, p. 215

⁹⁵ *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, p. 196

สิ่งทั้งหลายที่แปลกประหลาดและน่าขนลุกอยู่ในพิภพ แต่ถูกซ่อนจากปัญญา และความเข้าใจของมนุษย์ สิ่งเหล่านี้สามารถเปลี่ยนบรรยากาศทั้งหมดของโลก และการปนเปื้อนของสิ่งเหล่านี้จะถึงตาย...⁹⁶

ในธรรมลิขิตต่อมารวมถึงธรรมลิขิตที่ตรัสต่อมนุษยชาติโดยรวม พระบาฮาอุลลาห์ ทรงเร่งเร้าให้รับขั้นตอนต่างๆ มาปฏิบัติเพื่อมุ่งสู่สิ่งที่พระองค์เรียกว่า "สันติภาพอันยิ่งใหญ่" พระองค์ทรงกล่าวว่า ขั้นตอนเหล่านี้จะบรรเทาความทุกข์ทรมานและความระส่ำระสาย ที่พระองค์ทรงเห็นว่ารอคอยเผ่าพันธุ์มนุษย์อยู่ข้างหน้า จนกว่าชนชาติทั้งหลายของโลกจะอ้าแขนรับการเปิดเผยพระธรรมของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า และนำมาซึ่งสันติภาพอันยิ่งใหญ่ที่สุดโดยการอ้าแขนรับนี้ :

เวลานั้นต้องมาถึง คือเวลาที่ความจำเป็นรีบด่วนของการจัดการชุมนุมอย่างไพศาล และรวมหมด จะเป็นที่ตระหนกอย่างทั่วถึง ผู้ปกครองและกษัตริย์ทั้งหลายของโลก จำเป็นต้องเข้าร่วมการประชุมนี้ และโดยการปรึกษาหารือกันต้องพิจารณาหนทาง และวิธีการที่จะวางรากฐานของสันติภาพอันยิ่งใหญ่ของโลกในหมู่มนุษย์ สันติภาพดังกล่าวเรียกร้องให้บรรดาหาอำนาจมุ่งมั่นปรองดองกันอย่างไพบูรณ์ เพื่อเห็นแก่ความสงบของประชาชนทั้งหลายของโลก หากกษัตริย์องค์ใดใช้อำนาจรุกรานอีกฝ่ายหนึ่ง ทุกคนต้องสามัคคีกันลุกขึ้นและขัดขวางเขา หากทำดังนี้ ชาติทั้งหลายของโลกจะไม่จำเป็นต้องมีอาวุธยุทธภัณฑ์อีกต่อไป เว้นแต่เพื่อรักษาความปลอดภัยของอาณาจักรและคำจูนระเบียบภายในเขตแดนของตน... วันนั้นกำลังใกล้เข้ามา คือวันที่ประชาชนทั้งหมดของโลกจะรับภาษาสากลเดียวกันและแบบเขียนเดียวกันมาใช้ เมื่อสิ่งนี้สัมฤทธิ์ผล ไม่ว่ามนุษย์จะเดินทางไปเมืองไหน จะเป็นเหมือนว่าเขากำลังเข้าไปในบ้านของตนเอง...มนุษย์ที่แท้จริงคือผู้ที่อุทิศตนรับใช้เผ่าพันธุ์มนุษย์ทั้งหมดในปัจจุบัน... ไม่ใช่สำหรับเขาที่จะภูมิใจว่ารักประเทศของตนเอง แต่ใช้สำหรับเขาที่จะรักโลกทั้งหมด โลกนี้เป็นเพียงประเทศเดียว และมนุษยชาติเป็นเพียงพลเมืองของประเทศเดียวกัน⁹⁷

⁹⁶ Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas, p. 69

⁹⁷ Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas, pp. 165-67

13

ไม่ใช่ความตั้งใจของเราเอง

["Not of Mine Own Volition"]

ในจดหมายของพระองค์ถึงกษัตริย์นาเซอร์ ดิน ซาห์ผู้ปกครองเปอร์เซีย ซึ่งทรงละเว้นการตีเตียนเกี่ยวกับการถูกคุมขังของพระองค์ในซีอาห์ ซาล และความอยุติธรรมอื่นๆ ที่พระองค์ประสบด้วยนำมือของกษัตริย์ซาห์ พระบาฮาอุลลาห์ทรงกล่าวถึงบทบาทของพระองค์เองในแผนงานของพระผู้เป็นเจ้า :

ดูกร กษัตริย์! เราเป็นเพียงมนุษย์เหมือนคนอื่น ขณะนี้เราอยู่บนที่นอน ดุชิ สายลมของพระผู้ทรงความรุ่งโรจน์พัฒมายังเรา และสอนความรู้เกี่ยวกับทุกสิ่งที่เป็นมาให้แก่เรา สิ่งนี้ไม่ได้มาจากเรา แต่มาจากพระผู้ทรงมหิทธานุภาพและพระผู้ทรงรอบรู้ และพระองค์บัญชาให้เราเปล่งเสียงระหว่างโลกและสวรรค์ และเพราะสิ่งนี้จึงมีสิ่งที่ยังเกิดกับเราซึ่งทำให้น้ำตาของทุกคนที่เข้าใจหลังออกมา วิชาติที่แพร่หลายในหมู่มนุษย์เราหาได้ศึกษา โรงเรียนของพวกเขาเราหาได้เข้าไป จงถามถึงเมืองที่เราอาศัยอยู่ เพื่อว่าเจ้าจะแน่ใจว่าเราไม่ได้เป็นพวกมดเท็จ⁹⁸

พันธกิจที่พระองค์ได้อุทิศตนให้ทั้งชีวิต ซึ่งทำให้พระองค์สูญเสียบุตรชายคนเล็กที่เป็นดวงใจ⁹⁹ และทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดของพระองค์ ซึ่งบั่นทอนสุขภาพของพระองค์ ทำให้พระองค์ถูกคุมขัง ถูกเนรเทศและถูกปฏิบัติอย่างทารุณ ไม่ใช่พันธกิจที่พระองค์ริเริ่ม พระองค์ทรงกล่าวว่า "ไม่ใช่ความตั้งใจของเราเอง" ที่พระองค์เริ่มต้นวิถีดังกล่าว :

ดูกร ประชาชน พวกเจ้าคิดหรือว่าเจตจำนงและจุดประสงค์สุดท้ายของพระผู้เป็นเจ้าอยู่ในเงื้อมมือแห่งการควบคุมของเรา?...หากโชคชะตาสุดท้ายของศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าอยู่ในมือของเรา เราจะไม่มีวันยินยอมสำแดงตัวเราเองต่อเจ้าแม่เพียงคนเดียว ไม่ยอมให้แม้ว่าจะเหี้ยมหลุดจากริมฝีปากของเรา แท้จริงแล้วพระผู้เป็นเจ้าเองเป็นพยานต่อสิ่งนี้¹⁰⁰

เมื่อยอมจำนนอย่างไม่มีข้อแม้ต่อคำบัญชาของพระผู้เป็นเจ้า พระองค์ไม่มีข้อสงสัยเช่นกันเกี่ยวกับบทบาทที่พระองค์ถูกเรียกให้แสดงในประวัติศาสตร์ของมนุษย์ ในฐานะที่เป็นพระผู้สำแดงองค์ของพระผู้เป็นเจ้าสำหรับยุคแห่งการบรรลุผล พระองค์คือพระศาสดาที่สัญญาไว้ในคัมภีร์ทั้งหมดในอดีต นั่นคือ "พระผู้เป็นยอดปรารถนาของชาติทั้งหลาย" "กษัตริย์แห่งความรุ่งโรจน์" สำหรับศาสนายิวพระองค์คือ "พระ

⁹⁸ *Epistle to the Son of the Wolf*, p. 11 วลี "ไม่ใช่ความตั้งใจของเราเอง" ปรากฏอยู่ในย่อหน้าเดียวกันที่อยู่ถัดขึ้นไปจากข้อความที่คัดมา

⁹⁹ บุตรชายของพระบาฮาอุลลาห์คือ มีร์ซา เมห์ดี เสียชีวิตเมื่ออายุ 22 ปี ในปี พ.ศ. 2413 (ค.ศ. 1870) โดยอุบัติเหตุตกลงมาจากที่สูงสืบเนื่องมาจากสภาพการถูกคุมขังของครอบครัว

¹⁰⁰ *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, p. 91

ผู้เป็นนายแห่งกองทัพสวรรค์” สำหรับศาสนาคริสต์พระองค์คือ การเสด็จกลับมาของพระคริสต์ในความรุ่งโรจน์ของพระบิดา สำหรับศาสนาอิสลามพระองค์คือ “การประกาศที่ยิ่งใหญ่” สำหรับศาสนาพุทธพระองค์คือพระพุทธเจ้าเมตไตรย์ สำหรับศาสนาฮินดูพระองค์คืออวตารครั้งใหม่ของพระกฤษณะ สำหรับศาสนาไซโรแอสเตเรียน พระองค์คือการเสด็จมาของซาร์ บาหรม ¹⁰¹

เช่นเดียวกับกับพระผู้สำแดงองค์ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทั้งหลายที่เสด็จมาก่อน พระองค์เป็นทั้งสรุเสียงของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าและมนุษย์ที่เป็นช่องทางผ่านของสรุเสียงนั้น : “ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า เมื่อข้าพเจ้าตรัสถึงความสัมพันธ์ที่ผูกข้าพเจ้าไว้กับพระองค์ ข้าพเจ้าใคร่จะประกาศต่อสรรพสิ่งว่า ‘แท้จริงแล้วเราคือพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า’ และเมื่อข้าพเจ้าพิจารณาตัวตนของตนเอง ดุซึ ข้าพเจ้าพบว่าตนเองหยาบยิ่งกว่าดินเหนียว!” ¹⁰²

พระองค์ทรงประกาศว่า “บางคนในหมู่พวกเจ้ากล่าวว่า : ‘พระองค์คือผู้ที่อ้างตัวเป็นพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า’ พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเป็นพยาน! นี่คือการให้ร้ายอย่างน่าเกลียด เราเป็นเพียงคนรับใช้ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าที่เชื่อในพระองค์และเครื่องหมายของพระองค์... ลึนและหัวใจ ชีวิตและจิตใจของเรา ให้การยืนยันว่าไม่มีพระผู้เป็นเจ้าของเจ้านอกจากพระองค์ สิ่งอื่นทั้งหมดถูกสร้างขึ้นโดยบัญชาของพระองค์ และออกแบบโดยปฏิบัติการของพระประสงค์ของพระองค์... เราคือผู้ที่ป่าวร้องความโปรดปรานที่พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงโปรดเราด้วยความอารีของพระองค์ หากนี่คือการละเมิดของเรา เช่นนั้นเราคือผู้ละเมิดคนแรกก็แท้จริง...” ¹⁰³

ธรรมลิขิตของพระบาฮาอุลลาห์ใช้อุปมาจำนวนมากในความพยายามที่จะแสดงสิ่งที่คุณเหมือนขัดกันในตัวเอง ซึ่งอยู่ในใจกลางของปรากฏการณ์การเปิดเผยพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า :

เราคือเหยี่ยวหลวงที่อยู่บนแขนของพระผู้ทรงมหิทธานุภาพ เรากางปีกที่หมดแรงของวิหคที่อืดโรยทุกตัว และให้วิหคนั้นเริ่มต้นบิน ¹⁰⁴

นี่คือใบไม้เพียงใบเดียวที่วายุแห่งพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า พระผู้ทรงมหิทธานุภาพ พระผู้เป็นที่สรรเสริญ ได้พัดขึ้นมา ใบไม้นี้จะอยู่นิ่งได้หรือขณะที่พายุกำลังพัดมา? ไม่เลย พระผู้ทรงเป็นนายแห่งพระนามและคุณลักษณะทั้งปวงเป็นพยาน! พายุพัดใบไม้ไปตามที่ตนปรารถนา... ¹⁰⁵

¹⁰¹ *God Passes By*, pp. 94-96

¹⁰² *The World Order of Bahá'u'lláh*, p. 113

¹⁰³ *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, p. 228

¹⁰⁴ *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, p. 169

¹⁰⁵ *Epistle to the Son of the Wolf*, pp. 11-12

พระปฏิญญาของพระเจ้ากับมนุษยชาติ [The Covenant of God with Humankind]

ในที่สุดในเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2420 (ค.ศ. 1877) พระบาฮาอุลลาห์ทรงไหลพ้นจากการถูกกักขังอย่างเข้มงวดในเมืองคุกอัคคา และย้ายกับครอบครัวของพระองค์ไปอยู่ที่ "มาซราเอล" ซึ่งเป็นทรัพย์สินที่ดินขนาดเล็กทางทิศเหนือของเมืองอัคคาขึ้นไปสามสิไมล์¹⁰⁶ ตามที่ท่านนายไวในคำแถลงของพระองค์ถึงรัฐบาลตุรกี สุลต่านอับดุล อาซิสถูกโค่นอำนาจและลอบสังหารในรัฐประหารที่เกิดขึ้นในวัง และการกระชอกของลมแห่งการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองที่กวาดล้างโลก กำลังเริ่มบุกกรุกเข้าไปแม้แต่ในอาณาบริเวณที่ปิดไว้ในระบบจักรพรรดิของออตโตมาน หลังจากสองปีสั้นๆ ที่ทรงพักอยู่ที่มาซราเอล พระบาฮาอุลลาห์ย้ายไปที่ "บาห์จี" ซึ่งเป็นคฤหาสน์ขนาดใหญ่รายล้อมด้วยสวน ที่บุตรชายของพระองค์คือพระอับดุลบาฮาได้เข้าไปสำหรับพระองค์และสมาชิกครอบครัวขยายของพระองค์¹⁰⁷ ชีวิตที่เหลืออีกสิบสองปีของพระองค์ อุทิศให้แก่ธรรมลิขิตที่มีขอบเขตกว้างขวางครอบคลุมประเด็นต่างๆ ทางจิตวิญญาณและสังคม และการต้อนรับบาไฮศาสนิกชนที่หลั่งไหลกันมาแสวงบุญ ซึ่งเดินทางมาจากเปอร์เซียและดินแดนอื่นๆ ด้วยความยากลำบาก

ทั่วทั้งตะวันออกไกลและตะวันออกกลาง แกนกลางของชีวิตชุมชนกำลังเริ่มต้นเป็นรูปเป็นร่างขึ้นมาในหมู่ผู้ที่ยอมรับธรรมสารของพระองค์ และเพื่อการชี้นำชีวิตชุมชน พระบาฮาอุลลาห์ทรงเปิดเผยระบบของกฎและสถาบันต่างๆ ที่ออกแบบไว้เพื่อให้หลักธรรมทั้งหลายในธรรมลิขิตของพระองค์บังเกิดผลในทางปฏิบัติ¹⁰⁸ อำนาจถูกมอบให้แก่สภาทั้งหลายที่เลือกตั้งขึ้นมาแบบประชาธิปไตยโดยชุมชนทั้งหมด มีข้อกำหนดต่างๆ เพื่อป้องกันไม่ให้มีชนชั้นนำอย่างนักบวชเกิดขึ้นมา และมีการสถาปนาหลักการของการปรึกษาหารือและการตัดสินใจเป็นกลุ่ม

ใจกลางของระบบนี้คือสิ่งที่พระบาฮาอุลลาห์ให้ชื่อว่า "พระปฏิญญาใหม่" ระหว่างพระเจ้ากับมนุษยชาติ ลักษณะเด่นเฉพาะตัวของการบรรลุวุฒิภาวะของมนุษยชาติคือ เป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ที่เผ่าพันธุ์มนุษย์ทั้งหมดมีจิตสำนึกที่เกี่ยวข้องกันไม่ว่าจะเลื่อนรางเพียงใด เป็นจิตสำนึกที่ตระหนักในความเป็นหนึ่งใน

¹⁰⁶ ถึงแม้ว่าโครงการเนรเทศของสุลต่านอับดุล อาซิสไม่เคยถูกยกเลิกเป็นทางการ เจ้าหน้าที่ปกครองทั้งหลายก็ถือว่าเป็นโมฆะและไม่มีผลทางกฎหมาย ดังนั้นพวกเขาระบุว่า พระบาฮาอุลลาห์สามารถตั้งถิ่นที่พักอาศัยนอกกำแพงเมืองได้ หากพระองค์เลือกที่จะทำเช่นนั้น

¹⁰⁷ คฤหาสน์นี้ถูกสร้างโดยพ่อค้าชาวอาหรับที่มั่งคั่งคนหนึ่งซึ่งเป็นคริสเตียน เขาละทิ้งคฤหาสน์นี้ไปเมื่อการระบาดของกาฬโรคเริ่มแพร่กระจาย ที่แรกทรัพย์สินนี้ถูกเช่า และไม่กี่ปีหลังจากการเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ของพระบาฮาอุลลาห์ ประชาคมบาไฮได้ซื้อไว้ หลุมศพของพระบาฮาอุลลาห์อยู่ในพระสถูปในอุทยานบาห์จี และปัจจุบันเป็นจุดรวมของการแสวงบุญสำหรับโลกบาไฮ

¹⁰⁸ สำหรับสรุปความของคำสอนที่เป็นองค์รวมเกี่ยวกับเรื่องนี้ ดูหนังสือของท่านโซกิ เอฟเฟนดิ *The World Order of Bahá'u'lláh*, pp. 143-57 และ *Principles of Bahá'í Administration* (London: Bahá'í Publishing Trust, 1973) ตลอดทั้งเล่ม คำแปลภาษาอังกฤษของเอกสารหลักในบรรดาธรรมลิขิตที่เป็นองค์รวมนี้ซึ่งมีคำอธิบายประกอบโดยบริบูรณ์คือ คีตาบอ์คัตส (คัมภีร์ที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด) คำสั่งอยู่ระหว่างตีพิมพ์เพื่อให้ประจวบกับครบรอบหนึ่งศตวรรษของการเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ของพระบาฮาอุลลาห์ พ.ศ. 2435 (ค.ศ. 1892)

เดียวกันของตนเองและตระหนักว่าโลกเป็นบ้านเกิดเมืองนอนเดียวกัน ความตระหนักนี้เปิดหนทางไปสู่สัมพันธภาพใหม่ระหว่างพระผู้เป็นเจ้าของมนุษย์ชาติ พระบาฮาอุลลาห์ทรงกล่าวว่า เมื่อชนชาติทั้งหลายของโลกอ้าแขนรับอำนาจธรรมที่อยู่ในการชี้แนะของการเปิดเผยพระธรรมของพระผู้เป็นเจ้าของมนุษย์ พวกเขาจะพบว่าตนเองได้รับพลังศีลธรรมที่ความพยายามของมนุษย์โดยลำพังไม่สามารถก่อให้เกิดได้ "มนุษย์เผ่าพันธุ์ใหม่"¹⁰⁹ จะโผล่พ้นขึ้นมาซึ่งเป็นผลมาจากสัมพันธภาพนี้ และงานการก่อสร้างอารยธรรมโลกจะเริ่มขึ้น พันธกิจของประชาคมบาไฮคือ การสาธิตประสิทธิภาพของพระปฎิญาณนี้ในการรักษาความเจ็บป่วยทั้งหลายที่แบ่งแยกเผ่าพันธุ์มนุษย์

พระบาฮาอุลลาห์ทรงสิ้นพระชนม์ ณ บาหลีในวันที่ 29 พฤษภาคม พ.ศ. 2435 (ค.ศ. 1892) เมื่ออายุได้ 75 ปี ณ เวลาที่ทรงล่องกลับไป ศาสนาที่มอบหมายให้พระองค์เมื่อสี่สิบปีก่อนในความมืดของหลุมดำของเมืองเตหะราน พร้อมแล้วที่จะหลุดพ้นจากดินแดนของอิสลามที่ซึ่งศาสนานี้ก่อร่างขึ้นมา และสถาปนาตัวเองตลอดแนวอเมริกาและยุโรปก่อน และจากนั้นทั่วโลก ในการสถาปนาตัวเองดังกล่าว ศาสนานี้ในตัวมันเองกลายเป็นหลักฐานสนับสนุนคำสัญญาของพระปฎิญาณใหม่ระหว่างพระผู้เป็นเจ้าของมนุษย์ชาติ เพราะในบรรดาศาสนาอิสระทั้งปวงในโลก ศาสนาบาไฮและประชาคมของบาไฮศาสนิกชนเท่านั้น ที่ดำรงอยู่ผ่านวิกฤติของศตวรรษแรกมาได้สำเร็จโดยที่เอกภาพของตนยังแน่นแฟ้น ไม่เสียหายจากภัยของความแตกแยกและการแบ่งพวกที่มีมายาวนานนับยุค ประสบการณ์ของศาสนาบาไฮและประชาคมบาไฮเสนอหลักฐานที่น่าเชื่อเกี่ยวกับคำรับประกันของพระบาฮาอุลลาห์ว่า เผ่าพันธุ์มนุษย์ในความหลากหลายทั้งหมด สามารถเรียนรู้ที่จะดำรงชีวิตและทำงานเสมือนเป็นชนชาติเดียวกันในโลกที่เป็นบ้านเกิดเมืองนอนร่วมกัน

สองปีก่อนสิ้นพระชนม์ พระบาฮาอุลลาห์ทรงรับแขกชาวตะวันตกเพียงไม่กี่คนให้พบพระองค์ที่บาหลี และหนึ่งในนั้นเป็นเพียงคนเดียวที่ได้บันทึกประสบการณ์ของตนไว้ เขาชื่อเอ็ดเวิร์ด แกรนวิลล์ บราวน์ ผู้เชี่ยวชาญเรื่องโลกตะวันออกที่กำลังรุ่งและยังหนุ่มจากมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ ซึ่งความสนใจของเขาถูกดึงดูดแต่แรกเริ่มมาที่ประวัติศาสตร์ที่สะท้อนอารมณ์ของพระบ็อบและกลุ่มสาวกวีรชนของพระองค์ นายบราวน์เขียนเกี่ยวกับการพบกับพระบาฮาอุลลาห์ไว้ว่า :

แม้ข้าพเจ้าสงสัยอย่างไม่กระฉ่างว่าจะไปไหนและจะได้เห็นใคร (เพราะไม่มีการบอกให้ข้าพเจ้ารู้ชัดๆ) ก่อนหนึ่งหรือสองวินาทีที่จะผ่านไป ซึ่งใจระทึกด้วยความน่าพิศวงและน่าเกรงขาม ข้าพเจ้ารู้สึกได้แน่ชัดว่าห้องนี้มีคนอยู่ ที่มุมห้องซึ่งมีที่นอนยาวขีดกำแพง มีผู้ที่น่าพิศวงและน่าเคารพนั่งอยู่... ใบหน้าของบุรุษที่ข้าพเจ้าจ้องมองนี้ ข้าพเจ้าไม่สามารถลืมได้ แม้ข้าพเจ้าไม่สามารถพรรณนา ดวงตาที่แหลมคมคู่นั้น

¹⁰⁹ *The Advent of Divine Justice*, p. 16

ดูเหมือนจะอ่านทะลุวิญญาณของเรา อานุภาพและอำนาจสถิตอยู่บนหน้าผากที่กว้างนั้น...ไม่จำเป็นต้องถามว่าข้าพเจ้ายืนอยู่ ณ เบื้องหน้าใคร เมื่อข้าพเจ้าโค้งคำนับผู้เป็นจุดหมายของความอุทิศตนและความรัก ที่กษัตริย์ทั้งหลายอัจฉาและจักรพรรดิทั้งหลายถอนหายใจอย่างไรประโยชน์!

น้ำเสียงที่อ่อนโยนและสงบบอกให้ข้าพเจ้านั่งลงและกล่าวว่า : “ขอความสรรเสริญจงมีแด่พระผู้เป็นเจ้าของท่านได้มาถึง!...ท่านได้มาพบนักโทษและผู้ถูกเนรเทศ...เราปรารถนาแต่ประโยชน์ของโลกและความสุขของชาติทั้งหลาย กระนั้นพวกเขาก็ถือว่าเราเป็นผู้ปลุกกระดมและปลุกความขัดแย้ง คู่ควรกับพันธนาการและการถูกเนรเทศ... การที่ชาติทั้งปวงควรเป็นหนึ่งเดียวกันในความศรัทธาและมวลมนุษยควรเป็นพี่น้องกัน การที่สายสัมพันธ์แห่งความเสนาหาและความสามัคคีระหว่างบุตรหลานทั้งหลายของมนุษยควรแข็งแกร่งขึ้น การที่ความหลากหลายของศาสนาควรสิ้นสุดลง และความแตกต่างทางเชื้อชาติควรถูกลบล้าง มีภัยอันใดในสิ่งนี้?...กระนั้นสิ่งนี้จะนำไปสู่การต่อสู้ที่ไร้ประโยชน์และสงครามที่ทำลายล้างเหล่านี้จะผ่านพ้นไป และ ‘สันติภาพอันยิ่งใหญ่ที่สุด’ จะบังเกิดขึ้น...”¹¹⁰

¹¹⁰ Edward G. Brown, *A Traveller's Narrative*, (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1930), pp. XXXIX-XL